

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี

สารนิพนธ์
ของ
นันทมนัส คำเอก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2551

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี

สารนิพนธ์
ของ
นันทมนัส คำเอก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2551
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี

บทคัดย่อ
ของ
นันทน์ นันท์ คำเอก

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2551

นันทน์มณีส คำเอก. (2551). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี.

สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ:

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษา: ดร.อรพรรณ วีระวงศ์.

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 35 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ แบบบันทึกการเรียนรู้ และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติ t-test แบบไม่เป็นอิสระจากกัน

ผลการศึกษา พบว่า

1. ระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในระดับ มาก

THE EFFECTS OF TASK-BASED LEARNING ON ENGLISH WRITING ABILITY OF
MATTAYOMSUKSA ONE STUDENTS AT SUANPHUNGWITTAYA SCHOOL,
RATCHABURI PROVINCE

AN ABSTRACT
BY
NUNMANUT KHAM-EK

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakarinwirot University

May 2008

Nunmanut Kham-ek. (2008). *The Effects of Task-based Learning on English Writing Ability of Mattayomsuksa One Students at Suanphungwittaya School, Ratchaburi Province*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor: Dr.Aurapan Weerawong.

The purpose of this study was to investigate the student's English writing ability through task-based learning activities and students' satisfaction toward task-based learning activities. The subjects were 35 students of Mattayomsuksa 1. The subjects were chosen by purposive sampling. The instruments used in this study were the pre-post English writing tests, the task-based learning lesson plans, the English writing ability evaluation form, the learning log and the questionnaire on students' satisfaction toward task-based learning. The data were statistically analyzed by mean scores, standard deviation and t-test for dependent samples.

The result of this study revealed that:

1. The students' English writing ability was significantly increased at the .01 level after using task-based learning abilities.
2. The students' satisfactions toward the task-based learning activities were at high level.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตรและคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์เรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี ของ
นันทมนัส คำเอก ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(อาจารย์ ดร.วัลลภา ไทยจินดา)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์ ดร.อุมาพร คาดการณ์ไกล)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.อรพรรณ วีระวงศ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์รับเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ คอยให้คำชี้แนะและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความหมาย หน้าที่ และคุณค่าอันแท้จริงของคำว่า “ครู” อาจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ และอาจารย์ ดร.อุมาพร คาดการณ์ไกล ที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์และให้คำแนะนำเพิ่มเติมต่างๆ ซึ่งทำให้สารนิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกๆ ท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านในหลักสูตรวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศและภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ได้ให้ความรู้และคำแนะนำที่ดีนานัปการแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอกราบขอบพระคุณพ่อและแม่ที่อุทิศตนทำงานอย่างหนักมาตลอดชีวิต เพื่อจะมอบ “การศึกษา” อันเป็นสมบัติที่ล้ำค่าให้แก่ลูกๆ ทุกคน โดยมีได้หวังผลตอบแทนใดๆ ขอขอบคุณสมาชิกทุกๆ คนในครอบครัวที่คอยดูแล ให้กำลังใจและความช่วยเหลือต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย ขอขอบคุณพี่ภูมิที่เข้าใจและร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันเสมอมา ขอใบใจเพื่อนๆ ร่วมงานและนักเรียนที่แสนน่ารักทุกๆ คน

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอใช้สารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นเครื่องยืนยันผลสำเร็จแห่งความเพียรและการเอาชนะใจตนเอง

นันท์มนัส คำเอก

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	4
ตัวแปรที่จะศึกษา	5
ระยะเวลาในการทดลอง	5
เนื้อหาที่ใช้ทดลอง	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
สมมุติฐานการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	7
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียน	13
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	24
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล	32
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลวิเคราะห์ข้อมูล	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	39
สรุปผลการวิจัย.....	39
อภิปรายผล.....	40
ปัญหาและอุปสรรคในการวิจัย.....	42
ข้อเสนอแนะ.....	43
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	45
 บรรณานุกรม.....	 46
 ภาคผนวก.....	 53
ภาคผนวก ก เครื่องที่ใช้ในการวิจัย.....	54
ภาคผนวก ข ผลคะแนนที่ได้จากแบบประเมินต่างๆ.....	84
 ประวัติย่อผู้วิจัย.....	 92

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแบบอิสระ แบบที่ 1.....	17
2 เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแบบอิสระ แบบที่ 2.....	18
3 เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแบบ ESL Composition Profile.....	19
4 รายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย.....	25
5 แบบแผนการทดลอง.....	31
6 การเปรียบเทียบผลคะแนนสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.....	34
7 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน.....	35
8 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นงานปฏิบัติ.....	35
9 เกณฑ์การตรวจประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ.....	60
10 คะแนนสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลัง การทดลอง.....	85
11 คะแนนประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ครั้งที่ 1-4.....	87
12 คะแนนการตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบเน้นงานปฏิบัติ.....	89

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ตามวัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งตามหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และฉบับเพิ่มเติม พ.ศ. 2546 ล้วนต้องการให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดี มีความมั่นใจ กล้าแสดงออก และสามารถปฏิบัติงานที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษได้ แต่ผลจากการประเมินคุณภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษาพบว่า ผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ไม่เห็นประโยชน์และความสำคัญของการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ (กรมวิชาการ. 2544:29) จึงทำให้ผู้เรียนขาดแรงจูงใจและไม่ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นผลให้ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ

กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษนั้น มักจะเริ่มต้นจากทักษะการฟัง พูด อ่าน และสิ้นสุดลงที่ทักษะการเขียน เนื่องจากทักษะการเขียนนั้นถือได้ว่าเป็นการแสดงความสามารถของผู้เรียนในการสังเคราะห์ความรู้ด้านตัวภาษาและผลจากการฝึกฝนทักษะทางภาษาทั้ง 3 ด้านออกมาในรูปแบบของตัวอักษร และงานเขียนเหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงผลการสอนของตนเองและผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน แต่จากผลการทดสอบของสำนักทดสอบทางการศึกษากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการปรากฏว่า ความสามารถของผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถทางการเขียนอยู่ในระดับต่ำสุด คิดเป็นร้อยละ 86.71 (กรมวิชาการ. 2544:29) สำหรับโรงเรียนที่ผู้วิจัยสอนอยู่นั้น ได้จัดนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวนทั้งสิ้น 252 คน เข้ารับการทดสอบเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับท้องถิ่น (Local Assessment) ประจำปี 2549 ซึ่งจัดสอบโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 1 ปรากฏว่า ผลคะแนนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนด้านการเขียนอยู่ในระดับปรับปรุง คิดเป็นร้อยละ 61.905 (โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา. 2549:2) ผลการประเมินดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ระดับความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนทุกคนจะต้องเร่งวิเคราะห์สภาพปัญหาเพื่อหาสาเหตุที่แท้จริงและแนวทางแก้ไขต่อไป

จากการที่ผู้วิจัยได้สังเกตและนำสภาพปัญหาต่างๆ ภายในโรงเรียนมาวิเคราะห์พบว่า สาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียนมีสาเหตุหลัก 2 ประการ ได้แก่ ด้านสภาพความเป็นอยู่ของผู้เรียนและสภาพการจัดการเรียนการสอน

ภาษาอังกฤษภายในโรงเรียน เนื่องจากโรงเรียนสวนผึ้งวิทยาสตั้งอยู่บริเวณใกล้เขตชายแดนไทยและพม่า จึงประกอบไปด้วยนักเรียนหลายเชื้อชาติซึ่งส่วนใหญ่มีฐานะยากจนและนักเรียนบางส่วนยังไม่ได้รับ สัญชาติไทยจึงไม่สามารถเดินทางออกนอกพื้นที่ได้อย่างอิสระ ฉะนั้นเมื่อจบการศึกษาแล้วผู้เรียนส่วนใหญ่จึงจำเป็นต้องประกอบอาชีพที่มีอยู่ในท้องถิ่นแทนการศึกษาต่อ จึงทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษในฐานะเครื่องมือที่จะใช้ในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น นอกจากนั้นผู้เรียนยังใช้ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันน้อย ซึ่งเป็นปัจจัยเสริมอีกประการหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนไม่ตระหนักถึงความ จำเป็นในการที่จะพัฒนาความรู้และทักษะต่างๆ ทางภาษาอังกฤษของตนเองให้ดีขึ้น สาเหตุหลักประการ ที่สอง คือ สภาพการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ไม่ส่งเสริมต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน จาก การที่ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้เทศและติดตามการสอนภายในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ของโรงเรียนพบว่า ผู้สอนให้ความสำคัญกับทักษะการเขียนน้อยมาก ไม่ได้ฝึกฝนทักษะ การเขียนให้แก่ผู้เรียนอย่างจริงจัง ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของโบเวน (Bowen, 1994:143) ที่กล่าวไว้ ว่า “ทักษะการเขียนนั้นบางครั้งถูกมองว่าเป็น ‘ทักษะที่ถูกกลืน’ เพราะเป็นทักษะสุดท้ายที่ผู้สอนให้ความ สใจ อันเนื่องมาจากเวลาที่จำกัดทั้งในการเรียนการสอนและการตรวจแก้ไขงานเขียน อีกทั้งยังต้องใช้ เวลามากในการเตรียมการสอน” และจากการสังเกตยังพบอีกว่า ภาระงานเขียนที่ผู้สอนมอบหมายให้ทำ นั้นเป็นการเขียนระดับประโยคที่ผู้สอนมุ่งตรวจความถูกต้องของการใช้ไวยากรณ์ประจำบทเรียนเท่านั้น ทำให้ผู้เรียนส่วนใหญ่ซึ่งมีความรู้ด้านไวยากรณ์และคำศัพท์อย่างจำกัดรู้สึกวิตกกังวลเสมอเมื่อได้รับ มอบหมายให้ปฏิบัติงาน เนื่องจากมองว่าการเขียนเป็นเรื่องยุ่งยากซับซ้อนยากเกินกว่าที่ตนเองจะทำได้ และหากทำผิดจะถูกผู้สอนตำหนิและลงโทษ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกเบื่อหน่ายต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และเกิดอคติต่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

จากสภาพปัญหาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญและประโยชน์ ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นเรื่องที่จำเป็น แม้ว่าในอนาคตผู้เรียนอาจมีโอกาสดำใช้ภาษาอังกฤษน้อยหรือ อาจไม่ได้ใช้เลย แต่ในฐานะผู้สอนจำเป็นจะต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้รับทั้งความรู้ ประสพการณ์ ความสนุกสนานเพลิดเพลินในการเรียนรู้และฝึกฝนการใช้ทักษะภาษาอังกฤษให้ได้มาก ที่สุดตลอดระยะเวลาที่ผู้เรียนยังคงศึกษาอยู่ภายในโรงเรียน ซึ่งจะช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน ภาษาอังกฤษให้เกิดแก่ผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกสนใจการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้นและต้องการจะ ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น อันจะส่งผลดีต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของ ผู้เรียนตามไปด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงพยายามสรรหากระบวนการในการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับการใช้ ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนให้ได้มากที่สุด อีกทั้งเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และรับประสบการณ์ทางภาษาอังกฤษจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองโดยผ่าน กิจกรรมที่หลากหลายซึ่งมีความใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่สามารถพบได้ในชีวิตจริง เช่น การเขียน บรรยายสถานที่ต่างๆ การเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง การเขียนบรรยายขั้นตอนการทำอาหารหรือ

วิธีการใช้อุปกรณ์ต่างๆ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีคุ้นเคยกับรูปแบบของภาษา มีความมั่นใจในการใช้ภาษาและสามารถปรับใช้ให้เข้ากับสถานการณ์หรือบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งภายในห้องเรียนและชีวิตจริงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนรูปแบบต่างๆ ที่ได้มีการนำมาใช้ในการสอนทักษะการเขียน พบว่า “การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning approach)” นั้น มีลักษณะการจัดกระบวนการเรียนรู้ตรงตามความต้องการของผู้วิจัย ฉะนั้นจึงมีความเหมาะสมมากที่สุดที่จะนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ซึ่ง เอลลิส (Ellis. 2003:30) กล่าวว่าเป็นการสอนภาษาที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสาร (Communicative learning and teaching) ซึ่งสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับปัจจุบัน กล่าวคือ มีแนวคิดที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner centered) เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง (Learning by doing) ซึ่งเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ สามารถประเมินความก้าวหน้าของตนเองได้ และประการสำคัญคือ ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ ซึ่งบรินและแคนด์ลิน (McLaughlin. 2001:ออนไลน์ อ้างอิงจาก Breen; & Candlin.1980) ได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เรียนภาษาต้องมีโอกาสที่จะได้มีส่วนร่วมในการปฏิสัมพันธ์อย่างมีความหมาย พร้อมด้วยมีคู่สนทนาที่มีความรู้ความสามารถในภาษานั้น ๆ อย่างเพียงพอในสถานการณ์ที่เสมือนจริงในการใช้ภาษาที่สอง การนำไปสู่สถานการณ์ที่เสมือนจริงนั้นสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากองค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อสาร คือ ความมั่นใจในการสื่อสาร ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในการสื่อสารจริงและเป็นไปอย่างมีความหมาย อีกทั้งยังเป็นการปรับเปลี่ยนบทบาทของผู้สอนจากการเป็นผู้นำในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนไปสู่บทบาทของผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีผลในการส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้ให้ดีขึ้น ดังเช่น งานวิจัยของ วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549:50) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติพบว่า ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนพัฒนาขึ้น ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้นและท้าทายในการทำชิ้นงานด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อะบิดิน (Abidin.1997:12-19) นอกจากนั้นยังสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น (Lochana; & Deb. 2005:ออนไลน์) อีกทั้งมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านการเขียนภาษาอังกฤษอีกด้วย (ศรีนวล บุญธรรม. 2545: บทคัดย่อ)

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้วิจัยเชื่อว่า “กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ” จะสามารถพัฒนาระดับความสามารถในการเขียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพในระดับที่สามารถสื่อสารได้อย่างมีความหมายและตรงตามความต้องการของตนเอง นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรักในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและหมั่นฝึกฝนตนเองเพื่อพัฒนาระดับความสามารถด้านการฟัง พูด อ่านและโดยเฉพาะอย่างยิ่ง “การเขียน” ให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นตามลำดับ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
2. เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ทำให้ทราบระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบดังกล่าวอันจะเป็นแนวทางให้แก่ผู้สอนภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นๆ ในการส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถด้านทักษะการเขียนของผู้เรียน ให้สามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตจริงและสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา อ 31101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวนทั้งสิ้น 222 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ที่เรียนวิชา อ 31101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน จำนวน 6 ห้อง และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงออกมาเพียง 1 ห้อง จำนวน 35 คน

ตัวแปรที่จะศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ระยะเวลาในการทดลอง

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โดยกลุ่มตัวอย่างได้รับการทดสอบก่อนเรียน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที และใช้เวลาทดลอง 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง จากนั้นจึงทำการทดสอบหลังการทดลองอีกครั้ง ใช้เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที รวมทั้งสิ้น 23 ชั่วโมง

เนื้อหาที่ใช้ทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากคำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ซึ่งระบุไว้ในรายวิชา อ 31101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน จากนั้นจึงคัดเลือกมาจากบทอ่านที่ปรากฏในหนังสือเรียน วารสาร สื่อและสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาครอบคลุมและตรงตามมาตรฐานที่กำหนดในสาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสวนผึ้งวิทยา โดยพิจารณาระดับความยากง่ายของคำศัพท์ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 4 เรื่อง ดังนี้

1. Rooms in house	จำนวน 4 ชั่วโมง	เขียนบรรยายสภาพภายในของห้องภายในบ้าน
2. Cooking	จำนวน 4 ชั่วโมง	เขียนบรรยายขั้นตอนการทำอาหาร
3. Daily routine	จำนวน 6 ชั่วโมง	เขียนบรรยายกิจวัตรประจำวัน
4. Past event	จำนวน 6 ชั่วโมง	เขียนบรรยายเหตุการณ์ในอดีต

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (**Task-based learning**) หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารและใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ โดยมีงานปฏิบัติเป็นสื่อกลางในการเรียนรู้ภาษา มีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายซึ่งใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อสารอย่างอิสระแต่มีความหมาย (Ellis. 2003:2-3) ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินี้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน (Willis. 1996:56-57) ได้แก่

- ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task)
- ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)
- ขั้นตอนที่ 3 ขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา (Language focus)

2. **ความสามารถในการเขียน** หมายถึง ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ที่กำหนดและสามารถสื่อความหมายได้อย่างชัดเจนตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนและครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญในด้านเนื้อหา การเรียบเรียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และกลไวยากรณ์ ซึ่งประเมินได้จากงานเขียนของผู้เรียนหลังจากจบแต่ละบทเรียน และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในระดับมาก

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าเอกสาร ตำรา บทความ และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยแยกเป็นหัวข้อดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning) เป็นกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อยู่บนพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติผ่านการลงมือปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง ส่งเสริมผู้เรียนได้ใช้ความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่มีอยู่เดิมมาปรับใช้ในการทำงานพร้อมๆ กับการที่ได้เรียนรู้รูปแบบภาษา คำศัพท์ สำนวนและโครงสร้างไวยากรณ์ใหม่ๆ ในขณะที่พยายามศึกษาค้นคว้าหาความรู้ต่างๆ เพิ่มเติม เพื่อนำไปใช้ในการทำภาระงานให้เสร็จสมบูรณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ คราเชน (Krashen, 1981:23) ที่กล่าวว่า การเรียนภาษาตามธรรมชาติ เป็นการเรียนภาษาจากการใช้ภาษาในการสื่อสารจริง ๆ ทำให้ผู้เรียนค่อยๆ ซึมซับความรู้ในตัวภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ

1.1 ความหมายของงาน

พราบู (Prabu, 1987:24) นิยามความหมายของ “งาน” ไว้ว่า เป็นกิจกรรมซึ่งต้องการให้ผู้เรียนไปถึงผลของงานจากข้อมูลที่กำหนดโดยใช้กระบวนการทางความคิด และให้ผู้สอนมีบทบาทที่จะควบคุม กำหนดกระบวนการดังกล่าว

นูแนน (Nunan, 1995:10) กล่าวว่า งาน หมายถึง กิจกรรมย่อยในชั้นเรียนที่มุ่งให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ สามารถนำความเข้าใจนั้นไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ของการใช้ภาษา รู้จักคิดวิเคราะห์และพิจารณา และมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อการใช้ภาษาตามเป้าหมาย ทั้งนี้จะให้ความสำคัญกับความหมายมากกว่ารูปแบบ

ลี (Ellis, 2003:4 อ้างอิงจาก Lee, 2000) ให้ความหมายไว้ดังนี้

1. กิจกรรมหรือแบบฝึกหัด ซึ่งมี
 - ก) วัตถุประสงค์ที่มุ่งด้านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ที่เข้าร่วม
 - ข) กลไกสำหรับการสร้างและการมีปฏิสัมพันธ์อย่างเป็นลำดับขั้นตอน
 - ค) เน้นที่การแลกเปลี่ยนอย่างมีความหมาย

2. ความพยายามในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งต้องการให้ผู้เรียนเข้าใจและใช้ภาษาอย่างชำนาญ และ/หรือสร้างภาษาเป้าหมายเช่นเดียวกับที่พวกเขาแสดงออกถึงชุดของแผนการทำงาน

เอลลิส (Ellis. 2003:3) ให้คำจำกัดความว่า งาน คือ กิจกรรมที่ต้องการใช้ภาษาที่เน้นด้านการสื่อความหมายเป็นอันดับแรก

กล่าวโดยสรุปแล้ว “งาน” คือ กิจกรรมย่อยในชั้นเรียนที่มุ่งด้านการสื่อสารอย่างมีความหมาย ฉะนั้นผู้สอนต้องพยายามออกแบบงานเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบ อันจะนำไปสู่การสื่อสารได้ตามจุดมุ่งหมาย อย่างไรก็ตาม วิลลิส (Willis. 1996:23-26) ได้ให้ข้อคิดไว้ว่า งานปฏิบัติที่สมบูรณ์จะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะฟัง พูด อ่านและเขียนไปพร้อม ๆ กัน รวมทั้งใช้ความรู้จากประสบการณ์เดิมเพื่อช่วยในการเรียนรู้ภาษาที่สอง

1.2 องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

นูแนน (Nunan. 1995 :11; 2004:41) ได้จัดองค์ประกอบของงานไว้ ดังนี้

1.2.1 จุดมุ่งหมาย (Goals) มี 3 ประการ ดังนี้

1.2.1.1 เพื่อให้เรียนรู้การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคลซึ่งได้จากการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน เช่น แนวคิด ความเชื่อ ความรู้สึก เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วง

1.2.1.2 เพื่อให้รอบรู้และเข้าใจข้อมูลที่มาจากแหล่งต่าง ๆ รอบข้าง โดยเป็นข้อมูลภาษาเป้าหมาย เช่น ข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ เอกสารแนะนำ ประกาศ เป็นต้น และสามารถนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ได้

1.2.1.3 เพื่อพัฒนาทักษะฟัง พูด อ่านและเขียนของผู้เรียน ตามจุดมุ่งหมายของการใช้ภาษาอย่างสร้างสรรค์ และมีจินตนาการ เช่น บทกวี เพลง เป็นต้น

1.2.2 **ตัวป้อนทางภาษา (Input)** มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และเพื่อให้กระบวนการคิด (Cognitive process) ของผู้เรียนเป็นไปอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และชัดเจน โฮเวอร์ (Nunan. 2004:48 อ้างอิงจาก Hover.1986) แนะนำว่าควรใช้ของจริง เช่น จดหมาย รายการอาหาร บทความในหนังสือพิมพ์ พยากรณ์อากาศ เป็นต้น ซึ่ง บรรณสัน และคนอื่น ๆ (Nunan. 2004:51 อ้างอิงจาก Brosnan; et al. 1984:2-3) ได้แสดงให้เห็นถึงประโยชน์ของการใช้ข้อมูลจริงกับการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติไว้ดังนี้

1.2.2.1 ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการใช้ภาษาที่ใช้กันอยู่จริง ภาษาเป็นเรื่องธรรมชาติ การนำภาษามาทำให้ง่ายขึ้นหรือเปลี่ยนแปลงใด ๆ เพื่อจุดประสงค์ด้านการสอน เช่น หากต้องการสอนทักษะอ่านก็ไม่ควรสอนโครงสร้างประโยค เนื่องจากเป็นการเน้นรูปแบบภาษามากกว่าฝึกการคิดจากตัวชี้แนะหรือบริบท

1.2.2.2 ให้โอกาสผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาจากข้อมูลสั้น ๆ แต่สื่อความหมายที่สมบูรณ์และชัดเจน

1.2.2.3 ให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการเรียนภาษาที่เป็นรูปภาพ สัญลักษณ์ที่ช่วยให้เข้าใจความหมายที่ต้องการสื่อได้ง่าย นอกจากนั้นยังช่วยฝึกผู้เรียนในด้านความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการ

1.2.2.4 ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมในชั้นเรียนกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง และนำไปประยุกต์ใช้นอกห้องเรียนได้ดีขึ้น

บริน และแคนด์ลิน (McLaughlin. 2001:ออนไลน์ อ้างอิงจาก Breen; & Candlin. 1980) ได้เขียนถึงข้อที่ควรคำนึงในการใช้สื่อสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. ระบุภาระงานที่ชัดเจน
2. ให้ตัวอย่างของภาษาเป้าหมาย
3. แสดงลักษณะที่เป็นสากลของภาษาที่สอง
4. เสริมสร้างความมั่นใจของผู้เรียน
5. เพิ่มแรงกระตุ้นในตัวผู้เรียน
6. ส่งเสริมทักษะทางภาษาของภาษาที่สอง

1.2.3 กิจกรรม (Activities) หมายถึง สิ่งที่จะบ่งว่าผู้เรียนจะต้องปฏิบัติอย่างไร โดยใช้กระบวนการอะไรจากตัวป้อนทางภาษาที่กำหนดให้ ซึ่ง นูนัน (Nunan. 1995:59-64) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมซึ่งจำแนกตามจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ประการคือ

- 1.2.3.1 กิจกรรมฝึกภาษาที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- 1.2.3.2 กิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษา
- 1.2.3.3 กิจกรรมเพื่อฝึกฝนความถูกต้องและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

1.2.4 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน (Teacher and learner roles)

1.2.4.1 บทบาทของผู้สอน (Nunan. 1995:84 อ้างอิงจาก Richards; & Rodgers.1986:24) มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นต่อไปนี้

- ก. ประเภทของหน้าที่ต่างๆ ทางภาษาที่ผู้สอนได้รับการคาดหวังที่จะเติมเต็มให้แก่ผู้เรียน ไม่ว่าจะโดยการเป็นผู้ฝึกฝนให้โดยตรง เป็นที่ปรึกษา หรือเป็นแบบอย่างให้ก็ตาม
- ข. ระดับของการควบคุมซึ่งผู้สอนมีต่อการเกิดขึ้นของการเรียนรู้
- ค. ระดับของความรับผิดชอบที่ผู้สอนมีต่อสาระการเรียนรู้
- ง. รูปแบบของปฏิสัมพันธ์ซึ่งพัฒนาขึ้นระหว่างผู้สอนและผู้เรียน

1.2.4.2 บทบาทของผู้เรียน (Nunan. 1995: 81-82 อ้างอิงจาก Robin; & Tompson.1982)

- ก. ค้นหาวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง
- ข. จัดการเรียบเรียงข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตัวภาษา
- ค. มีความคิดสร้างสรรค์

- ง. สร้างโอกาสให้แก่ตนเอง
- จ. เรียนรู้ที่จะดำรงตนอยู่ได้ในความไม่แน่นอน
- ฉ. ใช้บทกลอนหรือคำคล้องจองเพื่อช่วยในการจดจำ
- ช. ใช้ประโยชน์จากความผิดพลาด
- ซ. ใช้ความรู้ด้านภาษาศาสตร์ของตนเอง
- ฌ. รู้จักใช้บริบทช่วยในการทำความเข้าใจความหมาย
- ญ. เรียนรู้ที่จะใช้การเดาอย่างชาญฉลาด
- ฎ. เรียนรู้แบบอย่างของภาษาที่ใช้อย่างถูกต้องเป็นทางการ
- ฏ. เรียนรู้กลวิธีในการใช้ภาษา
- ฐ. ใช้รูปแบบของการพูดและการเขียนที่หลากหลาย

1.2.5 การจัดสภาพการณ์ในชั้นเรียน (Settings)

นูนัน (Nunan. 1995:91) ให้ความหมายของการจัดสภาพการณ์ในชั้นเรียนว่า เป็นการ จัดชั้นเรียนเฉพาะหรือปรับให้สอดคล้องเหมาะสมกับการปฏิบัติงานและลักษณะการปฏิสัมพันธ์ใน ชั้นเรียน เช่น งานรายบุคคล กลุ่มย่อย หรือการปฏิบัติที่ผู้สอนเป็นผู้นำการเรียนรู้โดยเรียนรวมกันทั้ง ชั้น การจัดสภาพชั้นเรียนเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อจำลองสถานการณ์การใช้ภาษาเพื่อสื่อสารในชีวิต จริงให้สอดคล้องกับกิจกรรมในชั้นเรียนตามลักษณะภาระงาน

1.3 ประเภทและรูปแบบของงานปฏิบัติ

วิลลิส (Willis. 1996: 26-28) ได้แบ่งการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไว้ดังนี้

1.3.1 ประเภทของงานปฏิบัติ

1.3.1.1 งานปฏิบัติที่กำหนดคำตอบแน่นอน (Closed task) หมายถึง งานปฏิบัติที่มี เป้าหมายเฉพาะ คำสั่งชัดเจน และข้อมูลจำกัด ผลจากการปฏิบัติกำหนดแน่นอนเพียงคำตอบเดียว สามารถจูงใจให้ผู้เรียนปฏิบัติงานโดยใช้ภาษาเป้าหมายได้อย่างดี

1.3.1.2 งานปฏิบัติที่ไม่กำหนดคำตอบแน่นอน (Open task) หมายถึง งานปฏิบัติที่มี เป้าหมายไม่เฉพาะเจาะจงขึ้นอยู่กับกลวิธีของการทำงานและประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคน เป็นงานปฏิบัติซึ่งผลที่ได้มีความแตกต่างและหลากหลายวิธีการในการได้มาซึ่งคำตอบ

1.3.2 รูปแบบของงานปฏิบัติออกเป็น 6 รูปแบบ

1.3.2.1 การจัดทำรายการ (Listing) มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนใช้ความคิดแล้วพูดหรือ อธิบายความคิดนั้น โดยวิธีการที่เกี่ยวข้องคือ การรวบรวมความคิด การค้นหาความจริง

1.3.2.2 การเรียงลำดับและการจัดประเภท (Ordering and sorting) มี 4 ประเภท ใหญ่ ๆ คือ การเรียงลำดับหัวข้อ การจัดลำดับตามหลักเกณฑ์ การจัดประเภท การแบ่งประเภท

1.3.2.3 การแก้ปัญหา (Problem solving) เป็นงานปฏิบัติที่ต้องการให้ผู้เรียนได้ แสดงเหตุผล ประสบการณ์และสติปัญญาของตน ช่วยกันในการแก้ปัญหาที่กำหนดขึ้น หรือปัญหา

ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง หลังจากนั้นผู้เรียนจะออกเสียงลงคะแนนโดยเปรียบเทียบงาน การนำเสนอ การให้เหตุผลและอภิปรายกันว่าการแก้ปัญหาของกลุ่มใดดีที่สุด

1.3.2.4 การเปรียบเทียบ (Comparing) การเปรียบเทียบข้อมูลประเภทคล้ายคลึงกัน แต่แตกต่างกันเพียงแหล่งที่เกิดหรือรายละเอียด โดยมีวิธีการดังนี้ คือ การจับคู่ การค้นหาความเหมือน การค้นหาความแตกต่าง

1.3.2.5 การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experiences) งานปฏิบัติประเภทนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดถึงตนเองและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันกับบุคคลอื่นอย่างอิสระทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด

1.3.2.6 งานสร้างสรรค์ (Creative tasks) คือ การทำโครงการ (Projects) ผู้เรียนอาจทำงานเป็นคู่หรืองานกลุ่มในการทำงานสร้างสรรค์อย่างอิสระ

การออกแบบกิจกรรมเน้นงานปฏิบัตินั้น Bruton (2002:280-288) ได้เน้นให้ผู้สอนคำนึงถึง “ระดับ” ของผู้เรียนด้วย เนื่องจากภาระงานที่ยากเกินไปจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกท้อแท้ต่อการปฏิบัติงาน ในทางกลับกันหากงานนั้นง่ายเกินไปจะทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่าย ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ สโตน (Stone, 1991:ออนไลน์) ที่กล่าวว่า “พื้นฐานประการหนึ่งของแรงกระตุ้นก็คือความต้องการอยากได้อะไรบางอย่าง ฉะนั้นการที่ผู้สอนสามารถออกแบบกิจกรรม/งานที่ตรงตามความสนใจหรือต้องการของผู้เรียนจะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนมาสู่กิจกรรมการเรียนการสอนได้ง่าย”

1.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเห็นงานปฏิบัติ

วิลลิส (Willis, 1996:38) ได้แบ่งขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.4.1 **ขั้นก่อนปฏิบัติ (Pre-task)** ขั้นตอนนี้ใช้เวลาช่วงสั้นๆ อย่างไรก็ตามผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาหัวข้อเรื่องหรืองานที่จะมอบหมายให้ผู้เรียนปฏิบัติจนเข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน เพื่อที่จะสามารถคัดเลือกหัวข้อที่เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน เพราะหากมีความซับซ้อนจนเกินไปอาจทำให้เสียเวลาในการทำกิจกรรมในขั้นตอนนี้ นอกจากนี้ผู้สอนยังต้องเตรียมตัวอย่างของงานที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติมาเป็นตัวอย่างเพื่อให้ผู้เรียนจะได้ศึกษารูปแบบทางภาษา อธิบายคำศัพท์ วลี หรือโครงสร้างทางภาษา และชี้แจงคำสั่งหรือเป้าหมายในการทำกิจกรรมแก่ผู้เรียนให้ชัดเจนเพื่อจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจตรงกันถึงสิ่งที่จะต้องปฏิบัติและผลงานที่ผู้สอนต้องการ

1.4.2 **ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle)** แบ่งย่อยออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่

1.4.2.1 การดำเนินงานปฏิบัติ (Task) คือ ในขณะที่ผู้เรียนกำลังปฏิบัติงานอยู่ ผู้สอนจะสังเกตการปฏิบัติงานของผู้เรียนอยู่ในระยะห่างพอสมควร เพื่อลดความกังวลของผู้เรียนที่กลัวผู้สอนจะตำหนิถ้าทำงานผิดพลาด นอกจากนี้จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพยายามทำงานให้สำเร็จด้วยตนเองโดยไม่ต้องคอยขอความช่วยเหลือจากผู้สอน

1.4.2.2 การวางแผนรายงาน (Plan) ประกอบด้วย

ก. ชี้แจงผู้เรียนเกี่ยวกับการรายงานผลการปฏิบัติงานโดยให้ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการรายงานว่าจะให้เป็นไปในลักษณะใด เช่น รายงานเป็นคู่หรือกลุ่ม ในขั้นตอนนี้ผู้สอนอาจจะชี้แจงแก่ผู้เรียนตั้งแต่ในขั้นก่อนปฏิบัติงานก็ได้

ข. แจ้งให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดประสงค์และรูปแบบของการรายงานผลการปฏิบัติงาน เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานนั้นได้อย่างถูกต้องเหมาะสม รวมทั้งจัดหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ต้องใช้ในการนำเสนอ

ค. กำหนดเวลาหรือความยาวของเนื้อหาในการรายงานผลการปฏิบัติงาน

ง. กำหนดหน้าที่ในการปฏิบัติงานของผู้เรียน เช่น หากทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มก็จะสามารถแบ่งงานกันรับผิดชอบได้อย่างทั่วถึง

1.4.2.3 การรายงาน (Report) ผู้เรียนนำเสนอผลการปฏิบัติงานต่อชั้นเรียน โดย

ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ดำเนินรายการ จดบันทึก สรุปใจความสำคัญและสิ่งต่างๆ เกี่ยวกับตัวภาษาที่ผู้เรียนนำเสนอเพื่อใช้ในการสอนเพิ่มเติมหรือการแก้ไข ในขณะที่ผู้เรียนกำลังนำเสนอผลการปฏิบัติงานจะไม่มี การพูดขัดใดๆ ทั้งสิ้น นอกจากนั้นผู้เรียนคนอื่นๆ ก็ต้องจดบันทึกสิ่งที่เพื่อนร่วมชั้นกำลังนำเสนออยู่ด้วยเช่นกัน เพื่อนำมาเขียนสรุปและให้คำแนะนำต่าง ๆ

1.4.3 **ขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา (Language focus)** หลังจากที่ได้ลงมือปฏิบัติงานจนบรรลุจุดประสงค์และนำผลการปฏิบัติงานมารายงานแล้ว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้รูปแบบของภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ได้แก่

1.4.3.1 **ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Language analysis)** สามารถทำได้ดังนี้

ก. ความหมายของโครงเรื่อง (Semantic) ความคิดรวบยอด (Concepts) โครงสร้างภาษา (Themes) หน้าที่ (Function)

ข. คำหรือส่วนประกอบของคำ (Words or parts of words)

ค. การแบ่งประเภทตามความหมายและการนำไปใช้ (Categories of meaning and use)

ง. เสียง การเน้นคำ สำเนียง (Phonology : intonation, stress and sound)

1.4.3.2 **ขั้นฝึกปฏิบัติ (Practice)** หลังจากได้ลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง ได้คิดวิเคราะห์และเรียนรู้รูปแบบภาษาที่ถูกต้องแล้ว ผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนรูปแบบภาษาที่เพิ่งเรียนผ่านไป การฝึกฝนอาจทำได้ในแบบรายบุคคล คู่ กลุ่มย่อย หรือพร้อมกันทั้งชั้นเรียน ซึ่งกิจกรรมที่ใช้ในการฝึกฝนนั้นอาจเป็น การเติมคำ อ่านออกเสียง หรือสนทนากัน เป็นต้น เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำและใช้รูปแบบภาษาได้อย่างแม่นยำและถูกต้อง

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินั้นทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษาโดยตรงจากการลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง และสามารถเชื่อมโยง

ประสบการณ์เดิมหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้วกับภาระงานที่กำลังปฏิบัติอยู่ นอกจากนั้นยังได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นขณะทำกิจกรรม ซึ่งทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงประโยชน์ของสิ่งที่เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างมีความหมาย ซึ่งเป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และแนวทางการปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียน

1.1 ความหมายของการเขียน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า การเขียน (Writing) ไว้ดังนี้

วิริยจิตรา และ โฮเบลแมน (Wiriyaichitra; & Hobelman. 1990:37) ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า กิจกรรมทางการสื่อสารประเภทหนึ่ง เป็นกระบวนการซับซ้อนโดยมีจุดมุ่งหมาย คือ การสื่อสารเพื่อให้เกิดความหมายตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน

เบอร์น (Byrne. 1991:1) กล่าวว่า การเขียนมิได้หมายถึงลายลักษณ์อักษรหรือการเขียนเป็นประโยคๆ แต่หมายถึง ความสามารถในการนำความรู้สึกนึกคิดมาเรียบเรียงให้เกิดเป็นภาษาเขียนที่ผู้เขียนพึงพอใจและตรงตามวัตถุประสงค์ของตน

วินเจอร์สกี (Wingersky. 1999:4) ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า คือ กระบวนการที่ผู้เขียนค้นพบ เรียงลำดับ และถ่ายทอดความคิดเพื่อสื่อสารข้อมูลออกมาให้ผู้อ่านทราบ

บรูนิงและคนอื่นๆ (Brunning. et al., 2000:318) ให้ความหมายว่า การเขียนเป็นกระบวนการของการนำเสนอแนวคิดออกมาในรูปแบบของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ของภาษา

เฮจด์ (Hedge. 2000:407) ให้ความหมายว่า การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ประสบการณ์และความรู้สึกของผู้เขียนเป็นตัวอักษรที่มีความหมายตามบริบท

โดยสรุปแล้ว การเขียน หมายถึง กระบวนการในการนำเสนอความคิดอย่างเป็นระบบ โดยใช้ตัวอักษรเป็นสื่อกลางเพื่อให้สามารถสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจตรงกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน

1.2 วัตถุประสงค์ของการเขียน

ฮัลลiday (Nunan. 1999:275 อ้างอิงจาก Halliday.1985) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ในการเขียนสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. การเขียนเพื่อแจ้งให้กระทำ (For action) เช่น การเขียนประกาศ ฉลากผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ รายการอาหาร เป็นต้น
2. การเขียนเพื่อให้ข้อมูล (For information) เช่น หนังสือพิมพ์ โฆษณา หนังสือแนะนำพรรคการเมือง เป็นต้น
3. การเขียนเพื่อความบันเทิง (For entertainment) เช่น นวนิยาย บทประพันธ์ การ์ตูน เป็นต้น

ในขณะที่ ไรมส์ (Nunan. 1999 : 271 อ้างอิงจาก Raimes. 1983) ระบุวัตถุประสงค์ในการเขียนในวงที่จำกัดลง คือ ในห้องเรียน เขาเห็นว่าการสอนเขียนในชั้นเรียน มีจุดประสงค์เพื่อ

1. การเขียนเพื่อการเรียนรู้ (Writing for learning) เช่น การเตรียมตัวก่อนการเขียน การร่าง การทบทวนเรียงความ และการเรียบเรียงแก้ไข
2. การเขียนเพื่อการแสดงออก (Writing for display) เช่น การทดสอบการเขียน วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์ (2531:2-3) ได้แสดงวัตถุประสงค์ในการเขียนไว้ดังนี้
 1. เพื่ออธิบาย เป็นการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านทราบว่าอะไรเป็นอะไร
 2. เพื่อเล่าเรื่องให้ผู้อ่านทราบ คือ นำเหตุการณ์หรือเรื่องราวที่เป็นลำดับอยู่แล้วมาถ่ายทอดเป็นข้อเขียน ผู้เขียนต้องใช้วิธีการเล่าที่ชวนอ่าน น่าติดตาม ได้รับความสนใจอยู่ตลอดเวลา
 3. เพื่อโฆษณาจูงใจ การเขียนประเภทนี้ต้องใช้ภาษาที่น่าสนใจ มีความคิดสละสลวย มีแง่คิดใหม่ๆ สะดุดใจ
 4. เพื่อปลุกใจ การเขียนอาจเป็นรูปของบทความ เรียงความ สารคดีโดยมีจุดประสงค์เพื่อปลุกปลอบคนทั่วไปที่กำลังเสียขวัญ
 5. เพื่อแสดงความคิดเห็น แนะนำ สิ่งพึงระวังสำหรับข้อเขียนประเภทนี้คือ อย่าให้ผู้อ่านเห็นว่าเป็นคำสั่งสอนหรือเสียดสี
 6. เพื่อสร้างจินตนาการ การเขียนประเภทนี้ผู้เขียนควรคำนึงถึงการเลือกใช้ถ้อยคำที่สละสลวย ชัดเจน ใช้คำที่ชวนให้เกิดความสะเทือนใจ
 7. เพื่อต้องการล้อเลียนและเสียดสี ข้อเขียนประเภทนี้มีจุดมุ่งหมายจะตำหนิ หรือหักท้วงแต่ใช้วิธีการนุ่มนวล ไม่ตำหนิโดยตรง อาจแทรกอารมณ์ขันลงไปในถ้อยคำสำนวนการเขียน หรือการผูกเรื่อง ทำให้ผู้อ่านเขียนถึงคลายความโกรธลง
 8. เพื่อบอกให้ทราบข้อเท็จจริง ในการเขียนประเภทนี้มักเป็นเรื่องของทางราชการ เช่น ประกาศ คำสั่ง ระเบียบ เป็นต้น

1.3 ระดับการสอนเขียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนจำเป็นต้องคำนึงถึงระดับของการเขียนเพื่อจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละระดับ โบเวนและมาร์ค (Bowen; & Marks. 1994:145-150) ได้สรุประดับการจัดกิจกรรมการสอนเขียนไว้ดังนี้

1. การคัดลอก (Copying) ส่วนใหญ่มักเป็นตัวอย่างของโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งสามารถตรวจสอบจากการจดบันทึกของผู้เรียนได้
2. การทำแบบฝึกหัดการเขียนโดยเน้นโครงสร้างภาษา (Written exercise หรือ Structured-based) เป็นการทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกฝนโครงสร้างทางภาษา เช่น การเขียนตอบคำถาม การเติมประโยคให้สมบูรณ์ เป็นต้น การเขียนส่วนใหญ่จะจัดอยู่ในลักษณะของการบ้าน ซึ่งหากมีการทำกิจกรรมดังกล่าวในชั้นเรียนก็จะทำในลักษณะกิจกรรมคู่หรือกลุ่ม

3. การเขียนแบบชี้แนะ (Guided writing exercise) กิจกรรมดังกล่าวเป็นกิจกรรมที่ผู้สอนใช้มาก ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะเน้นอยู่ที่การนำเอาประโยคมารวมกันเพื่อเขียนเป็นย่อหน้า หรืออาจเป็นการเขียนโดยใช้คำหลักที่กำหนดมาให้แล้วเขียนแทนที่ลงในงานเขียน เพื่อเชื่อมโยงให้ย่อหน้ามีความสมบูรณ์ นอกจากนี้อาจอยู่ในลักษณะของการใช้คำเชื่อมแล้วนำไปเขียนเป็นย่อหน้าใหม่ เป็นต้น

4. การเขียนตามคำบอก (Dictation) แม้ว่าจะเป็นกิจกรรมที่ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่ายึดผู้สอนเป็นสำคัญและไม่สมจริง แต่ในส่วนข้อดีของกิจกรรมนี้ คือ ผู้สอนบางคนอาจรู้สึกว่าการทำกิจกรรมนี้มีความเที่ยงตรงในแง่ของการวัดความชำนาญทางภาษาของผู้เรียนทั้งในด้านไวยากรณ์ ประโยค การใช้คำ เสียง การฟังและการเขียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สร้างจินตนาการและเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่ง กิจกรรมดังกล่าวนี้อาจจัดเมื่อผู้สอนไม่สามารถหากิจกรรมอื่นหรือไม่มีความพร้อมในการหาแหล่งข้อมูล

5. การเขียนบทสนทนา (Dialogue) เป็นกิจกรรมของการเขียนการโต้ตอบในรูปประโยคสั้นๆ โดยอาจใช้ต้นแบบทางภาษาแต่เปลี่ยนบริบทใหม่ ซึ่งอาจจัดในรูปแบบของบทบาทสมมติหรือบางครั้งผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนเขียนได้อย่างอิสระโดยอยู่บนพื้นฐานของหัวข้อหรือบริบทของการเรียนและให้ผู้เรียนได้แสดงกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติออกมา กิจกรรมการเขียนบทสนทนาเป็นกิจกรรมที่ดีหากมีการกระทำร่วมกัน เป็นการสร้างให้เกิดบริบททางภาษาซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสาร

6. การเขียนสรุป (Summary) จัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในแง่ของการใช้ภาษาทั้งในด้านโครงสร้างภาษาและคำศัพท์ กิจกรรมดังกล่าวอาจทำต่อเนื่องจากการอ่านหรือการฟังซึ่งอาจจัดให้ผู้เรียนทำเป็นการบ้านและผู้สอนสามารถตรวจสอบทั้งการใช้ภาษาและความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านหรือฟัง

7. กิจกรรมภาระงานเขียนที่เป็นจริง (Authentic writing task) เป็นลักษณะของกิจกรรมที่ทำเป็นปกติทุกๆ วัน โดยเฉพาะส่วนของเจ้าของภาษา เช่น การกรอกแบบฟอร์ม การฝากข้อความ เป็นต้น ซึ่งในส่วนนี้ของบุคคลที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาแล้วอาจฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ใช้รูปแบบภาษาดังกล่าว

8. การเขียนเรียงความ (Essay) จัดเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความจำเป็น มีการใช้รูปแบบการเขียนดังกล่าวในการทดสอบทางการศึกษา กิจกรรมดังกล่าวมีการเชื่อมโยงโดยผ่านกิจกรรมการอ่านซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนรูปแบบการเขียนในลักษณะต่างๆ กัน โดยเฉพาะการสร้างความคิดรวบยอดของข้อความภายในเรียงความที่ต้องอาศัยการจัดย่อหน้า การใช้คำเชื่อมและการแทนที่คำต่างๆ กิจกรรมการเขียนอื่นๆ นอกเหนือจากกิจกรรมดังกล่าวมาแล้ว สามารถจัดเป็นกิจกรรมย่อยของการเขียนได้ เช่น การเขียนเล่าเรื่อง (Story writing) การเขียนอนุทิน (Diary writing) การเขียนบทกวี (Poetry writing) การจัดทำวารสารของนักเรียน (Student magazine)

จากการจัดระดับการจัดกิจกรรมการสอนเขียนดังได้กล่าวมาแล้ว สามารถจัดเป็นประเภทได้ 3 ประเภท คือ การเขียนแบบควบคุม (Controlled writing) การเขียนแบบชี้แนะ (Guided writing) และ แบบอิสระ (Free writing) ซึ่งผู้สอนจะเลือกใช้แบบใดนั้น ควรพิจารณาถึงจุดประสงค์ในการเขียนของแต่ละกิจกรรม ระดับความสามารถของผู้เรียนและสภาพแวดล้อมในการจัดการเรียนการสอน

1.4 เกณฑ์การประเมินการเขียน

การที่จะสร้างเครื่องมือที่จะวัดความสามารถในการเขียนที่ครอบคลุมและเที่ยงตรงนั้นทำได้ยาก ดังนั้นจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการจัดการทดสอบที่เป็นระบบและได้มาตรฐาน ฉะนั้น ฮิวส์ (Hughes, 1989:75) จึงได้แนะนำเกี่ยวกับสิ่งที่ควรคำนึงถึงไว้ดังนี้

1. มีการกำหนดภาระงานเขียนซึ่งเป็นตัวแทนที่แน่นอนของภาระงานที่คาดหวังให้ผู้เรียนได้แสดงออกซึ่งความสามารถด้านการเขียน
2. ภาระงานเหล่านั้นควรมีตัวอย่างของงานเขียนที่จะเป็นตัวแทนที่แท้จริงในการบ่งบอกความสามารถของนักเรียน
3. เป็นประเด็นที่จำเป็นต้องพิจารณาว่า ตัวอย่างของงานเขียนเหล่านั้นจะได้รับการตรวจให้คะแนนอย่างน่าเชื่อถือได้

กรมวิชาการ (2541:126-130) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับการวัดประเมินผลทักษะการเขียน ซึ่งดัดแปลงจากเกณฑ์ของ PET (Preliminary English Test) ของ UCLES (University of Cambridge Local Examination Syndicate) โดยได้เสนอแนะการให้คะแนนการเขียน 2 ประเภทคือ การเขียนแบบชี้แนะหรือแบบควบคุม (Guided or Controlled Writing) และการเขียนแบบอิสระ (Free Writing) เกณฑ์ดังกล่าวนี้มุ่งให้ผู้สอนประเมินความสามารถในการเขียนของผู้เรียน อย่างไรก็ตามการประเมินผลงานเขียนโดยรวมนั้นมีความเป็นอัตนัย (Subjectivity) ในการตัดสินใจสูง จึงควรมีหลักช่วยในการตัดสินใจ

ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบอิสระ เนื่องจากผู้วิจัยจะกำหนดให้เพียงหัวข้อในการเขียนเท่านั้นและผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ค้นคว้าหาข้อมูลต่างๆ เพิ่มเติมเองเพื่อที่จะนำมาใช้ในการเขียนเรื่องตามหัวข้อที่กำหนด ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอรายละเอียดของเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนแบบอิสระเท่านั้น

เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแบบอิสระ (Free Writing)

การเขียนแบบอิสระจะกำหนดให้แต่หัวข้อเรื่องเท่านั้น ผู้เรียนต้องคิดเนื้อหาเอง เนื้อหาและคำศัพท์เป็นสององค์ประกอบสำคัญในการให้คะแนนนอกเหนือจากการใช้ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอนและการเรียบเรียงเนื้อหา ทั้งนี้สามารถแบ่งเกณฑ์การประเมินผลได้ 2 แบบคือ

เกณฑ์แบบที่ 1

แบ่งการให้คะแนนเป็น 4 ระดับ ระดับ 1 ต่ำสุดและระดับ 4 สูงสุด การพิจารณางานเขียนจะดูเป็นส่วน ๆ คือ เนื้อหา คำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์และเครื่องหมายวรรคตอน และการเรียบเรียงเนื้อหา โดยพิจารณาระดับคะแนนของแต่ละส่วนก่อน หาก 3 ใน 4 ส่วนหรือทุกส่วนตกอยู่ในระดับเดียวกันก็ให้พิจารณาว่าควรได้คะแนนเท่าใดในระดับนั้น หาก 2 ส่วนตกอยู่ในอีกระดับหนึ่ง ก็ให้พิจารณางานเขียนนั้นเป็นภาพรวมว่าควรจะอยู่ในระดับใดแล้วตีค่าเป็นคะแนนอีกทีหนึ่ง โดยอาจเปรียบเทียบกับงานเขียนชิ้นอื่นๆ ที่ได้คะแนนในระดับเดียวกัน ดังตารางที่ 1

ตาราง 1 เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแบบอิสระ แบบที่ 1

เกณฑ์การพิจารณา	ระดับที่ 1 0-2 คะแนน	ระดับที่ 2 3-5 คะแนน	ระดับที่ 3 6-8 คะแนน	ระดับที่ 4 9-10 คะแนน
เนื้อหา (Content)	เนื้อหาไม่ตรงตามหัว ที่กำหนด หรือมีข้อมูล ไม่เพียงพอที่จะ ประเมิน	เนื้อหาตรงกับหัวข้อ ที่กำหนดน้อยมาก ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่ สัมพันธ์กับหัวเรื่อง	เนื้อหาส่วนใหญ่ สอดคล้องกับหัวข้อที่ กำหนดแต่ยังขาด รายละเอียด	เนื้อหาดี น่าสนใจและ สอดคล้องกับหัวข้อที่ กำหนด
คำศัพท์ (Vocabulary)	มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมินหรือ ใช้วิธีแปลคำต่อคำ จากภาษาแม่	ใช้วงศัพท์จำกัดและ สื่อความหมายสับสน	ใช้วงศัพท์และสำนวน กว้างขึ้นแต่สื่อ ความหมายไม่ชัดเจน เท่าที่ควร	ใช้วงศัพท์และสำนวน ได้เหมาะสมดีมาก และสื่อความหมายได้ ชัดเจน
การใช้ไวยากรณ์และ เครื่องหมายวรรค ตอน (Grammar and Mechanics)	เขียนโครงสร้าง ประโยค ตัวสะกด ใช้ ไวยากรณ์และ เครื่องหมายวรรคตอน ไม่ถูกต้องหรือถูกต้อง เพียงเล็กน้อย	เขียนโครงสร้าง ประโยค ตัวสะกด ใช้ ไวยากรณ์และ เครื่องหมายวรรค ตอนถูกต้องเพียง 30-50%	เขียนโครงสร้าง ประโยค ตัวสะกด ใช้ ไวยากรณ์และ เครื่องหมายวรรคตอน ถูกต้องเพียง 60-80%	เขียนโครงสร้าง ประโยค ตัวสะกด ใช้ ไวยากรณ์และ เครื่องหมายวรรคตอน ถูกต้อง
การเรียบเรียง (Organization)	การเรียบเรียงเนื้อหา สับสนและไม่ต่อเนื่อง หรือข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมิน	การเรียบเรียงเนื้อหา ยังขาดความต่อเนื่อง อยู่บ้างและยังไม่ สมเหตุสมผล	จับใจความสำคัญได้ แต่การเรียบเรียง รายละเอียดยังไม่ สมบูรณ์	การเรียบเรียงเนื้อหา ถูกต้องสมบูรณ์และ สมเหตุสมผล

ที่มา : ฮิวส์ (กรมวิชากร. 2541 : 129 อ้างอิงจาก Hughes. 1989)

เกณฑ์แบบที่ 2

เกณฑ์นี้แบ่งการให้คะแนนเป็น 4 ระดับ และกำหนดค่าคะแนนไว้ให้ด้วยเช่นกัน แต่การพิจารณาให้คะแนนงานเขียนจะพิจารณาเป็นภาพรวมโดยดูองค์ประกอบ 4 ส่วน ไปพร้อมกัน ๆ ในแต่ละระดับ คือ ดูทั้งเนื้อหาและศัพท์ การเรียบเรียงเนื้อหา โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ และการสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน เมื่อกำหนดระดับคะแนนได้แล้วก็ตีค่าเป็นคะแนนอีกทีหนึ่ง โดยอาจนำงานเขียนที่อยู่ในระดับคะแนนเดียวกันมาเปรียบเทียบกันว่าชิ้นใดควรได้คะแนนเท่าใดในระดับนั้นๆ ดังตารางที่ 2

ตาราง 2 เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแบบอิสระ แบบที่ 2

ระดับคะแนน	เกณฑ์การพิจารณา
ระดับ 1 0-2 คะแนน	เนื้อหาไม่ตรงตามหัวข้อที่กำหนดให้ หรือมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมิน เขียนโครงสร้างประโยค ตัวสะกด ใช้ไวยากรณ์และเครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้องหรือถูกต้องหรือถูกต้องเพียงเล็กน้อย เรียบเรียงถ้อยคำโดยแปลคำต่อคำจากภาษาแม่ เรียบเรียงเรื่องสับสนไม่ต่อเนื่อง
ระดับ 2 3-5 คะแนน	ใช้วงศัพท์จำกัด เขียนโครงสร้างประโยค ตัวสะกด และใช้ไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องเพียง 30-50% เนื้อหาตรงกับหัวข้อที่กำหนดให้น้อยมาก ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่สัมพันธ์กับหัวเรื่อง และขาดความต่อเนื่อง
ระดับ 3 6-8 คะแนน	ใช้วงศัพท์สำนวนที่กว้างขึ้น เขียนโครงสร้างประโยค ตัวสะกด และไวยากรณ์และเครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องประมาณ 60-80% เนื้อหาส่วนใหญ่สอดคล้องกับหัวเรื่อง จับใจความสำคัญได้ แต่การเรียบเรียงรายละเอียดยังไม่สมบูรณ์
ระดับ 4 9-10 คะแนน	ใช้วงศัพท์และสำนวนได้เหมาะสมดี เขียนโครงสร้างประโยค ตัวสะกด และใช้ไวยากรณ์ และเครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง เรียบเรียงเนื้อหาถูกต้องสมบูรณ์ สมเหตุสมผลและสอดคล้องกับหัวเรื่องที่กำหนดให้

ที่มา : อีวส์ (กรมวิชาการ. 2541 : 130 อ้างอิงจาก Hughes. 1989)

เจคอบส์ (Jacobs. 1981:105) ได้เสนอแนวการตรวจงานเขียนแบบแยกส่วน โดยใช้เกณฑ์การประเมินแบบ ESL Composition Profile ซึ่งคะแนนเต็ม 100 คะแนน โดยแยกเป็นองค์ประกอบต่าง ๆ ดังนี้

1. เนื้อหา (Content)	30 คะแนน
2. การเรียบเรียง (Organization)	20 คะแนน
3. คำศัพท์ (Vocabulary)	20 คะแนน
4. การใช้ภาษา (Language use)	25 คะแนน
5. กลไวยากรณ์ (Mechanics)	5 คะแนน

ในเกณฑ์การให้คะแนนแต่ละองค์ประกอบนั้น เจคอบส์ ได้ให้คำอธิบายไว้ ดังตารางที่ 3

ตาราง 3 เกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแบบ ESL Composition Profile

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์
เนื้อหา	27 – 30	ดีมาก - ดีเยี่ยม	แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนเป็นอย่างดี สัมพันธ์กับหัวข้อ เรื่องที่กำหนด และขยายความได้อย่างต่อเนื่องและ เหมาะสม
	22 - 26	ปานกลาง - ดี	แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนพอประมาณ การดำเนินเรื่อง อยู่ในวงจำกัด ข้อมูลส่วนใหญ่สัมพันธ์กับหัวข้อเรื่อง แต่ขาด รายละเอียด
	17 -21	อ่อน - พอใช้	แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนในวงจำกัด เนื้อหาน้อย การ ดำเนินเรื่องสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องไม่ดีเพียงพอ
	13 -16	อ่อนมาก	ไม่แสดงความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนเลย
การเรียบเรียง	18 - 20	ดีมาก - ดีเยี่ยม	แสดงความคิดเห็นได้อย่างชัดเจน มีข้อความสนับสนุน ใช้ ภาษาได้กระชับ เรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่อง และ สอดคล้องกันอย่างสมเหตุสมผล
	14 – 17	ปานกลาง - ดี	มีประเด็นสำคัญ แต่ข้อความที่สนับสนุนใจความมีน้อย แสดงความคิดเห็นไม่ค่อยชัดเจน มีข้อบกพร่องในการใช้ ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหามีความต่อเนื่องและ สอดคล้องกันพอประมาณ
	10 -13	อ่อน - พอใช้	แสดงความคิดเห็นไม่ค่อยชัดเจน ใจความไม่ต่อเนื่องและ ไม่สอดคล้องกัน
	7 -9	อ่อนมาก	ไม่มีการเรียบเรียงเนื้อหา ข้อความสับสน
คำศัพท์	18 - 20	ดีมาก - ดีเยี่ยม	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนอย่างมีประสิทธิภาพ ระบุรู้ รูปแบบของคำ ใช้คำศัพท์เหมาะสม
	14 – 17	ปานกลาง - ดี	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนผิดบ้าง แต่ยังสื่อความหมาย ได้
	10 -13	อ่อน - พอใช้	เลือกใช้คำศัพท์และสำนวนผิดบ่อย ความหมายสับสนและ คลุมเครือ ใช้คำศัพท์ในวงจำกัด
	7 -9	อ่อนมาก	มีความรู้ในเรื่องคำศัพท์และสำนวนน้อยมาก ไม่เพียงพอ ต่อการประเมิน
การใช้ภาษา	22 – 25	ดีมาก - ดีเยี่ยม	ใช้โครงสร้างซับซ้อนอย่างมีประสิทธิภาพ ผิดเล็กน้อยใน เรื่องความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา การใช้ คำกริยา การเรียบเรียงลำดับคำ หน้าที่ของคำ คำนำหน้า นาม คำสรรพนาม คำบุพบท

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบ	คะแนน	ระดับคุณภาพ	เกณฑ์
การใช้ภาษา	18 – 21	ปานกลาง - ดี	ใช้โครงสร้างง่าย ๆ แต่มีประสิทธิภาพ มีข้อผิดพลาดหลายแห่งในเรื่องของความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา การใช้คำกริยา การเรียงลำดับคำ หน้าที่ของคำ คำนำหน้านาม คำสรรพนาม คำบุพบท
	11 – 17	อ่อน - พอใช้	มีปัญหาในเรื่องโครงสร้างที่ซับซ้อน มีข้อผิดพลาดบ่อยในเรื่องของความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา การใช้คำกริยา การเรียงเรียงคำ หน้าที่ของคำ คำนำหน้านาม คำสรรพนาม คำบุพบท ประโยคไม่สมบูรณ์ ประโยคต่อกันโดยไม่มีคำเชื่อม ความหมายสับสนและคลุมเครือ
	5 - 10	อ่อนมาก	ไม่รู้กฎการสร้างประโยค มีที่ผิดมากมาย สื่อสารไม่ได้ ไม่เพียงพอต่อการประเมิน
กลไวยากรณ์	5	ดีมาก - ดีเยี่ยม	แสดงให้เห็นว่ารู้กฎเกณฑ์ดี มีที่ผิดเล็กน้อยในเรื่องการสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ และการย่อหน้า
	4	ปานกลาง - ดี	ผิดเป็นบางครั้งคราวในเรื่องการสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และการย่อหน้า แต่ยังสื่อความได้
	3	อ่อน - พอใช้	ผิดบ่อยในเรื่องของการสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และการย่อหน้า ลายมืออ่านยาก ความหมายคลุมเครือสับสน
	2	อ่อนมาก	ไม่รู้กฎเกณฑ์ ผิดมากในเรื่องการสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่และการย่อหน้า ลายมืออ่านไม่ออก ไม่เพียงพอต่อการประเมิน

ที่มา เจคอบส์ (Jacobs. 1981:30)

กล่าวโดยสรุป การตรวจงานเขียนแบบความเรียงนั้น ผู้ตรวจต้องศึกษาเกณฑ์ในการให้คะแนนให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อพิจารณาว่าเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้นั้นตรงตามจุดประสงค์ของงานเขียนที่ตั้งไว้หรือไม่และการตรวจเป็นไปอย่างเที่ยงตรงมากน้อยเพียงไร เพื่อที่จะสามารถให้คำอธิบายแก่ผู้เขียนในกรณีมีข้อสงสัยเกี่ยวกับผลคะแนนที่ได้รับ และสามารถให้ข้อเสนอแนะหรือแก้ไขในประเด็นข้อผิดพลาดต่าง ๆ เพื่อช่วยให้ผู้เขียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

งานวิจัยในต่างประเทศ

พราบู (Prabu. 1979 : 136-139) ได้จัดโครงการสอนโดยใช้หลักสูตรการสอนที่ใช้กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ (Task-based Syllabus) โดยใช้สอนนักเรียนอายุ 12-15 ปี ทางตอนใต้ของอินเดีย ที่เคยเรียนภาษาอังกฤษมา 3 ปี ทุกบทเรียนจะมีกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติ 1 กิจกรรม เช่น การอ่านแผนที่ ดีความจากข้อมูล อ่านและให้สรุปใจความสำคัญ เป็นต้นในระยะเริ่มต้นมีผู้เรียนที่สามารถทำกิจกรรมได้มีจำนวนน้อยแต่ระยะหลังเริ่มดีขึ้น การประเมินผลโดยการทดสอบเป็นที่น่าพอใจจึงดำเนินเป็นโครงการในปีต่อๆ มา

สมาคมครูผู้สอนภาษาอังกฤษแห่งประเทศไทย (Greece TESOL.1993 : ออนไลน์) ได้ทำการศึกษาถึงแนวคิดใหม่ในการศึกษาถึงแนวคิดใหม่ในการออกแบบหลักสูตรสถานศึกษา โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือ นักเรียนในระดับประถมศึกษาเกรด 6 จำนวน 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ กิจกรรมเน้นงานปฏิบัติแบบสัมพันธ์เนื้อหา (Jigsaw task) ซึ่งเป็นเอกสารจริง (Authentic text) ในการทดลองนี้เน้นกิจกรรมเป็นคู่ และกลุ่ม โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานตามแนวคิดของ เจน วิลลิส ผลการศึกษาพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัตินั้นช่วยให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานในการเรียนและมีการใช้ศัพท์ตลอดจนเทคนิคต่างๆ ในการปฏิบัติงานอย่างหลากหลาย ผู้เรียนจะให้ความสำคัญในขั้นเตรียมรายงานผลการปฏิบัติงานซึ่งทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการรายงานผลและเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนที่ไม่ชอบพูดได้มีโอกาสพูดมากขึ้น

อะบิดิน (Abidin. 1997 : 12-19) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในรูปโครงการ ณ มหาวิทยาลัยเซนต์ (University Saints) ในประเทศมาเลเซีย โดยใช้ผู้เรียนจำนวน 6 ห้อง ๆ ละ 24 คน ซึ่งแต่ละห้องแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งสิ้น 14 สัปดาห์ โดยสัปดาห์ที่ 10 ให้ทำโครงการให้เสร็จสมบูรณ์ ในแต่ละสัปดาห์เรียนภาษาอังกฤษในห้องเรียน 4 ชั่วโมง และ 1 ชั่วโมงทำโครงการ ผู้เรียนมักใช้เวลานอกชั่วโมงเรียนในการทำโครงการ ผลการศึกษาพบว่า การปฏิบัติโครงการท้าทายความสามารถของผู้เรียน อีกทั้งสนุกสนานและตื่นเต้นซึ่งเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และยังเป็นการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จริงที่สามารถใช้สื่อสารได้ ทางด้านผู้สอนนั้นมักพบปัญหาในการประเมินผลโครงการซึ่งแตกต่างไปจากวิธีประเมินผลแบบเดิมๆ และไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ในการเรียนภาษาได้

โลชานาและเด็บ (Lochana; & Deb. 2005:ออนไลน์) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนสอนโดยกระบวนการสอนเพื่อการสื่อสารร่วมกับการสอนโดยเน้นงานปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมชายบาสาเวชวรา (The Basaveshwara Boys High School) พบว่าผู้เรียนมีศักยภาพทางภาษาสูงขึ้น โดยพิจารณาจากผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนพบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งประกอบด้วยผู้เรียนทั้งสิ้น 31 คน แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนจำนวน 28 คน ได้คะแนนสูงกว่าครั้งแรก โดยมีคะแนนตั้งแต่

10 คะแนนขึ้นไปทั้งสิ้น และมีเพียง 2 คน เท่านั้นที่ได้คะแนนต่ำกว่า 9 คะแนน ส่วนผู้เรียนอีก 1 คน ไม่มีความเปลี่ยนแปลงใดๆ นอกจากนั้นผลการสังเกตชั้นเรียนและสัมภาษณ์ผู้เรียนยังบ่งบอกอีกว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและมีความมั่นใจในใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น

งานวิจัยในประเทศ

สมปอง บุญสมศรี (2541:71) ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมที่มุ่งเน้นงานปฏิบัติกับการสอนตามคู่มือครูของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จังหวัดชัยภูมิ จำนวน 41 คน มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมที่มุ่งเน้นงานปฏิบัติและผู้เรียนที่ได้รับการสอน ตามคู่มือครูมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ ผู้เรียนกลุ่มที่ทำกิจกรรมมุ่งเน้นงานปฏิบัติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่าผู้เรียนกลุ่ม ที่เรียนตามคู่มือครู ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสอนโดยใช้กิจกรรมมุ่งเน้นงานปฏิบัติเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วย ให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ลม่อม ศรีเจริญ (2544.บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีกาเตอร์ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติของนักศึกษาระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 พบว่า บทเรียนทั้ง 6 บทเรียน ได้รับการพัฒนาให้มี ประสิทธิภาพมากและเหมาะสมกับความรู้ความสามารถของผู้เรียน นอกจากนั้นผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียน ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับบรรยากาศในชั้นเรียนที่ใช้กิจกรรมการเรียนแบบเน้นงาน ปฏิบัติ และจากการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถาม พบว่า บรรยากาศในชั้นเรียนอยู่ในระดับ ดี

จินดารัตน์ สิทธิรักษ์ (2545.บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความสามารถด้านการเขียนของผู้เรียนที่ ได้รับการเสริมกิจกรรมที่มุ่งรูปแบบทางภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงานและเพื่อ เปรียบเทียบความรู้ด้านไวยากรณ์ในงานเขียนของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการเสริมกิจกรรมที่ เน้น รูปแบบทางภาษาในการสอนภาษาแบบมุ่งปฏิบัติงาน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถด้าน การเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นผู้เรียนมีความรู้ด้านไวยากรณ์เพิ่มขึ้น หลังจากการเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบทางภาษาในการสอนแบบมุ่งปฏิบัติงาน

ศรีนวล บุญธรรม (2545:73) ทำวิจัยเกี่ยวกับ การส่งเสริมความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการเรียนรู้ภาระ งานที่ใช้ความรู้เป็นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนโดย วิธีการเรียนรู้ภาระงานที่ใช้ความรู้เป็นฐาน ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผู้เรียนมีความสามารถในการ เขียนรายงานตนเองอยู่ในระดับปานกลาง นอกจากนั้นผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ด้วย ตนเองด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังการสอนโดยวิธีการที่ใช้ความรู้เป็นฐานสูงกว่าก่อนได้รับการ สอนด้วยวิธีดังกล่าว

กัลย์ชลากรณ์ มหาพัฒน์ไทย (2548:44-45) ศึกษาผลการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพีพลารักษ์ เขตธนบุรี พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยทฤษฎีดังกล่าว มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 พร้อมทั้งมีเจตคติและความกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้นตามไปด้วย

วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549:50-51) ได้วิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถด้านการใช้ภาษา รูปแบบภาษาและโครงสร้างทางภาษาที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนั้น ผู้เรียนรู้สึกสนุกสนาน ตื่นเต้นและท้าทายในขณะที่ปฏิบัติงานและทำชิ้นงานด้วยตนเอง ใช้ประโยชน์ได้จริงในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศจะเห็นได้ว่า การสอนเขียนโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบภาษาอังกฤษและฝึกทักษะการเขียนผ่านงานปฏิบัติที่สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนตระหนักในความสำคัญของการรู้ภาษาอังกฤษมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี ผู้วิจัยได้ดำเนินการเป็นขั้นตอนตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งลงทะเบียนเรียนในรายวิชา อ 31101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 222 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องที่ 1 จำนวน 35 คน โดยได้จากการเลือกแบบเจาะจง สาเหตุที่ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงนั้น เพื่อป้องกันการสูญเสียข้อมูลระหว่างการวิจัยจากสาเหตุที่ผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างย้ายโรงเรียนหรือลาออกกลางภาคเรียน โดยผู้วิจัยตัดสินใจเลือกกลุ่มตัวอย่างจากความสม่ำเสมอในการมาโรงเรียนและเข้าเรียนตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 นอกจากนั้นจำนวนนักเรียนกลุ่มเก่ง ปานกลางและอ่อนมีจำนวนใกล้เคียงกันมาก ซึ่งสะดวกต่อการกระจายผู้เรียนที่เก่ง ปานกลางและอ่อนไปตามกลุ่มต่าง ๆ อย่างทั่วถึงในการทำกิจกรรมแต่ละบทเรียน ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน โดยใช้คะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม จุดประสงค์ที่ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลางและกลุ่มอ่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันทั้งในด้านการเรียนและทำกิจกรรมต่างๆ ตลอดการทดลอง

ระยะเวลาในการศึกษาค้นคว้า

ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โดยใช้ระยะเวลาในการทดลองปฏิบัติการสอนจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 ชั่วโมง รวม 20 ชั่วโมง

2. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา อ 31101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ตามแนวการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 4 แผน
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง
3. แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
4. แบบบันทึกการเรียนรู้
5. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

1. ขั้นตอนในการดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสวนผึ้งวิทยา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3

ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของรายวิชา อ 31101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา

ศึกษารายละเอียดของเนื้อหาที่จะนำมาจัดทำแผนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จากหนังสือ Can 1-2, Tempo 1, Opportunities (beginner) และสิ่งตีพิมพ์หรือสื่อต่าง ๆ ที่สามารถพบได้ในชีวิตจริง โดยเลือกระดับความยากง่ายของคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาในระดับเดียวกับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แล้วนำมาจัดทำแผนการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วย ดังตารางที่ 4

ตาราง 4 รายละเอียดของหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่	ชั่วโมงที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	โครงสร้างไวยากรณ์	หน้าที่ทางภาษา	ภาระงาน
1	1-4	Rooms in a house	There is/are	บรรยายสถานที่	ออกแบบและเขียนบรรยายห้องนอนในฝันของตนเอง
2	5-8	Cooking	Imperative	บรรยายขั้นตอนในการทำอาหาร	เขียนบรรยายขั้นตอนในการทำเมนูอาหารจานพิเศษที่คิดค้นขึ้นเอง
3	9-14	Daily routine	Present simple tense	บรรยายกิจวัตรประจำวัน	เขียนบรรยายกิจวัตรของตนเอง
4	15-20	Past event	Past simple tense	บรรยายเหตุการณ์ในอดีตที่เกี่ยวข้องกับตนเอง	เขียนบรรยายเหตุการณ์ในอดีตที่ประทับใจที่สุด

1.4 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร แนวคิดและวิธีดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบเน้นงานปฏิบัติซึ่งประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่

1.4.1 **ขั้นก่อนปฏิบัติงาน** โดยผู้สอนชี้แจงจุดประสงค์ วิธีการปฏิบัติงาน และ ทบทวนความรู้ทางภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน

1.4.2 **ขั้นปฏิบัติงาน** จำแนกย่อยเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ก. **ขั้นปฏิบัติ** ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะปฏิบัติงานตามหัวข้อที่ผู้สอนมอบหมายให้ซึ่งผู้เรียนจะปฏิบัติเป็นรายบุคคล คู่ หรือกลุ่ม ตามที่ผู้สอนได้ชี้แจงในขั้นปฏิบัติงาน ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาอย่างอิสระซึ่งล้วนเป็นสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปแล้วหรือมาจากประสบการณ์เดิมของผู้เรียน ในขั้นตอนนี้ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์แต่สามารถให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนได้ ในกรณีที่ผู้สอนพิจารณาแล้วมีความจำเป็น ฟินนอกชืออาโร และ บรูมฟิท (McLaughlin. 2001: ออนไลน์ อ้างอิงจาก Finnocchiaro; & Brumfit.1983) ได้กล่าวไว้ในลักษณะพื้นฐานของการสอนเพื่อการสื่อสารว่า การแปลอาจถูกนำมาใช้ได้ ในกรณีที่ผู้เรียนต้องการหรือผู้เรียนจะได้รับประโยชน์จากการแปลนั้น นอกจากนี้ผู้สอนสามารถช่วยเหลือผู้เรียนได้ทุกวิถีทางที่จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานโดยใช้ภาษาเป้าหมาย

ข. **ขั้นวางแผน** ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะวางแผนเพื่อเตรียมนำเสนอผลการปฏิบัติงาน ผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำและช่วยผู้เรียนในการนำเสนองานให้ตรงตามจุดประสงค์ของกิจกรรมนั้น และความต้องการของผู้เรียน

ค. **ขั้นรายงาน** ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนหรือตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงาน และผู้เรียนคนแต่ละคน/กลุ่มแลกเปลี่ยนและเปรียบเทียบผลงานกัน

1.4.3 **ขั้นเรียนรู้รูปแบบภาษาและฝึกปฏิบัติ**

ก. **ขั้นวิเคราะห์ภาษา** ผู้เรียนจะต้องศึกษา ตรวจสอบและอภิปรายลักษณะเฉพาะของเนื้อหาที่เป็นภาษาเป้าหมาย

ข. **ขั้นฝึกปฏิบัติ** ผู้สอนจัดกิจกรรมแบบฝึกหัดเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมาย

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องและพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการตรวจแล้วไปแก้ไขและปรับปรุงให้ดีขึ้น

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ส่งอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจดูความถูกต้องและเหมาะสม จากนั้นนำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ห้องที่ 1 จำนวนทั้งสิ้น 35 คน

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง
มีการดำเนินการจัดทำดังนี้

2.1 ศึกษารูปแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนจากแนวทางการทดสอบทางภาษาในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศของ กรมวิชาการ (2546 : 251) และแนวทางการสร้างข้อสอบภาษาของ อัจฉรา วงศ์โสธร (2538:109-126)

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านเขียนภาษาอังกฤษซึ่งครอบคลุมเนื้อหาและหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย 3 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 เขียนบรรยายสิ่งของและตำแหน่งของสิ่งของต่างๆ ภายในห้อง จากรูปภาพที่กำหนดให้ ความยาวไม่น้อยกว่า 30 คำ
- ตอนที่ 2 เขียนบรรยายขั้นตอนการทำข้าวผัดไก่ ความยาวไม่น้อยกว่า 30 คำ
- ตอนที่ 3 เขียนบรรยายเพื่อเล่าเรื่องเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาเมื่อปีที่แล้ว ความยาวไม่น้อยกว่า 30 คำ

นำแบบทดสอบที่จัดทำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจดูความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัยนำแบบทดสอบมาแก้ไขเพื่อให้มีความสอดคล้องยิ่งขึ้น

2.3 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจแก้ไขแล้วไปทดสอบกลุ่มตัวอย่าง

3. แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ มีการดำเนินการจัดทำดังนี้

3.1 สร้างแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกณฑ์ประเมินแบบแยกส่วน (Analytic rubrics) เพื่อให้ผู้ที่ทำหน้าที่ในการตรวจงานเขียนทราบถึงองค์ประกอบในการเขียนที่ผู้วิจัยต้องการจะประเมินและใช้หลักเกณฑ์เดียวกันในการตรวจให้คะแนนงานเขียน โดยเมื่อตรวจให้คะแนนองค์ประกอบงานเขียนในแต่ละด้านเสร็จสิ้นแล้วจะนำคะแนนทุกด้านมารวมกัน จากนั้นจึงนำคะแนนรวมที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อดูระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนแบบภาพรวม

เกณฑ์การตรวจประเมินงานเขียนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ปรับจากเกณฑ์ของฮิวส์ (กรมวิชาการ. 2541:130 อ้างอิงจาก Hughes. 1989) และ เจคอบส์ (Jacobs.1981: 30) โดยผู้วิจัยกำหนดคะแนนเต็มไว้ 50 คะแนน เพื่อให้เหมาะสมกับความยาวของงานเขียนซึ่งผู้วิจัยกำหนดให้เขียนเพียง 1 ย่อหน้า มีความยาวอยู่ระหว่าง 30 ถึง 120 คำ และกำหนดองค์ประกอบของเกณฑ์การประเมิน ซึ่งประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

เนื้อหา (Content)	15 คะแนน
การเรียบเรียง (Organization)	10 คะแนน
คำศัพท์ (Vocabulary)	10 คะแนน
ไวยากรณ์ (Grammar)	10 คะแนน
กลไกทางภาษา (Mechanics)	5 คะแนน
รวม	50 คะแนน

จากนั้นผู้วิจัยนำคะแนนงานเขียนแต่ละชิ้นซึ่งมีคะแนนเต็มชิ้นละ 50 คะแนน มาปรับให้เหลือ 5 คะแนน เพื่อแปลค่าเฉลี่ย (Mean) ของงานเขียนแต่ละชิ้นเป็นระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 107-108) ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความสามารถมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความสามารถมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความสามารถปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความสามารถน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความสามารถน้อยที่สุด

3.2 ผู้วิจัยนำเกณฑ์ในการประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจความถูกต้องเหมาะสมและนำมาแก้ไขปรับปรุง

3.3 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้ผู้ตรวจงานเขียน จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ซึ่งทั้ง 2 คน มาจากต่างโรงเรียนกัน ซึ่งต่อไปผู้วิจัยจะใช้คำเรียกครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่ทำหน้าที่ตรวจงานเขียน ทั้ง 2 คน ว่า “ผู้ตรวจ” การที่ผู้วิจัยกำหนดให้มีผู้ตรวจ 3 คน มีจุดประสงค์เพื่อให้การตรวจและคะแนนที่ได้มีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น เนื่องจากเป็นคะแนนที่ได้มาจากการพิจารณาจากผู้ตรวจถึง 3 คน นอกจากนั้นการที่ผู้ตรวจทั้ง 2 คน ไม่รู้จักตัวผู้เรียนเลยซึ่งอาจจะช่วยลดการเกิดอคติระหว่างตัวผู้ตรวจและผู้เรียนได้

3.4 ผู้วิจัยชี้แจงให้ผู้ตรวจทั้ง 2 คน ทราบถึงเกณฑ์ที่จะใช้ในการตรวจและประเมินแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง และชิ้นงานเขียนในแต่ละบทเรียนของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้เข้าใจตรงกันเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการประเมินและแนวทางในการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

3.5 ผู้วิจัยและผู้ตรวจอีก 2 คน ตรวจแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองและงานเขียนทั้ง 4 ครั้ง ของผู้เรียน เพื่อตรวจดูระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนแต่ละคน

3.6 ในการหาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง และงานเขียนแต่ละชิ้นของผู้เรียน ผู้วิจัยจะนำคะแนนของผู้ตรวจทั้ง 3 คน มารวมกันและหาค่าเฉลี่ย จากนั้นจึงนำค่าเฉลี่ยที่ได้มาปรับตามข้อ 3.1 และเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้เพื่อวัดระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นภาพรวม

3.7 ผู้วิจัยนำผลที่ได้จากการตรวจแจ้งให้แก่ผู้เรียนทราบ เพื่อชี้แจงข้อบกพร่องที่พบในงานเขียนของผู้เรียน อธิบายเพิ่มเติมหรือให้ผู้เรียนได้ซักถามข้อสงสัย

4. แบบบันทึกการเรียนรู้

การจัดทำแบบบันทึกการเรียนรู้มีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้วิจัยได้ทราบว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติจากการลงมือปฏิบัติงานหรือไม่ และผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้าง และนำความรู้ที่ได้รับหรือประยุกต์ใช้ในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถของตนเองอย่างไร ซึ่งผู้สอนสามารถใช้ข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนหาวิธีการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่ผู้เรียนพบระหว่างการปฏิบัติงานเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาอังกฤษเข้าใจมากยิ่งขึ้นและมีความสุขกับการเรียน

แบบบันทึกการเรียนรู้มีการดำเนินการจัดทำ ดังนี้

4.1 ศึกษาตัวอย่างบทความและงานวิจัยที่มีการใช้แบบบันทึกการเรียนรู้ของ มิลเลอร์; ทอมลินสัน; และ โจนส์ (Miller; Tomlinson; & Jones. 2007:ออนไลน์) (Your learning log. 2007:ออนไลน์) ฅฐฐา ถิระวัฒน์ (2547:47) และ วันเพ็ญ เรืองรัตน์ (2549:105)

4.2 สร้างแบบบันทึกการเรียนรู้ที่มีเป็นคำถามปลายเปิดให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น จำนวน 8 ข้อ

4.3 นำแบบบันทึกการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจความถูกต้องเหมาะสม จากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.4 ให้ผู้เรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังจากที่เสร็จสิ้นแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน

4.5 รวบรวมข้อมูลจากแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน โดยแยกตามแผนการจัดการเรียนรู้และสรุปผลเป็นความเรียง

5. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

แบบสอบถามวัดความพึงพอใจฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อสำรวจว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนและกิจกรรมต่างๆ ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมากน้อยเพียงใด เห็นประโยชน์ที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมตามกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวหรือไม่ ซึ่งผู้วิจัย

จะนำผลที่ได้จากแบบสอบถามไปปรับปรุงข้อบกพร่องในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไป

การจัดทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีดังนี้

5.1 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ โดยศึกษาจากวิธีการวัดจิตพิสัยของ ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ (2543: 52 - 122) และ ศึกษาตัวอย่างแบบสอบถามวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของ ทศนีย์ เจริญเลิศ (2538:225-232) กัลชลากรณ์ มหาพัฒนไทย (2548:81-83) และ พระมหาสนิท บุญอ่อน (2549:206-210)

5.2 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเกี่ยวกับความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และประโยชน์ที่ได้จากการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติทั้งในทางบวกและลบ แบบสอบถามความพึงพอใจมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543:107-108 อ้างอิงจาก Likert) มีเกณฑ์ดังนี้

ความหมายของระดับคะแนนที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ระดับคะแนน		ความหมาย
5	มีค่าน้ำหนัก	พึงพอใจมากที่สุด
4	มีค่าน้ำหนัก	พึงพอใจมาก
3	มีค่าน้ำหนัก	พึงพอใจปานกลาง
2	มีค่าน้ำหนัก	พึงพอใจน้อย
1	มีค่าน้ำหนัก	พึงพอใจน้อยที่สุด

โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อความที่ผู้เรียนแสดงความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แปลผลเป็นระดับความพึงพอใจที่ผู้เรียนมีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เป็นดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 107-108)

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติน้อย
ค่าเฉลี่ย 0.50 - 1.49	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติน้อยที่สุด

5.3 นำแบบประเมินที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และนำมาแก้ไขปรับปรุงต่อไป

5.4 นำไปให้ผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เมื่อเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) ซึ่งผู้วิจัยใช้การแผนการทดลองแบบ One-group Pretest-Posttest Design ดังนี้

ตาราง 5 แบบแผนการทดลอง

สอบก่อนการทดลอง	ทดลอง	สอบหลังการทดลอง
T_1	X	T_2

ความหมายของสัญลักษณ์

T_1	หมายถึง	การสอบก่อนการทดลอง
T_2	หมายถึง	การสอบหลังการทดลอง
X	หมายถึง	การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

วิธีการดำเนินการทดลอง

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง จำนวน 1 ห้องเรียน
2. จัดปฐมนิเทศเพื่อทำความเข้าใจกับผู้เรียนเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ วิธีการดำเนินการทดลอง และการประเมินผล
3. ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลอง (Pre-test) จำนวน 3 ตอน ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที
4. ผู้วิจัยและผู้ตรวจอีก 2 คน ประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยใช้แบบประเมินและเกณฑ์การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
5. ผู้เรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังจากสิ้นสุดแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน
6. ผู้เรียนทำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว

7. ผู้วิจัยทดสอบกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลอง (Posttest) จำนวน 3 ตอน ใช้เวลาสอบ 1 ชั่วโมง 30 นาที
8. รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาค่าทางสถิติโดยใช้โปรแกรมประมวลผลสำเร็จรูป SPSS/PC for Windows
9. สรุปและอภิปรายผลการทดลอง

การจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง ผลการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน จำนวน 4 ครั้ง แบบบันทึกการเรียนรู้และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
2. ผู้วิจัยเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ t-test แบบ Dependent Samples โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ SPSS/ PC for Windows
3. ผู้วิจัยเปรียบเทียบคะแนนจากแบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้ง 4 ครั้ง หาค่าเฉลี่ยโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ SPSS/ PC for Windows แล้วเขียนบรรยายเป็นความเรียง
4. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลจากแบบบันทึกการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนและสรุปผล จากนั้นเขียนบรรยายเป็นความเรียง
5. ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนจากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติโดยหาค่าเฉลี่ย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ SPSS/ PC for Windows แล้วเขียนบรรยายเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี จำนวน 35 คน โดยใช้เวลาในการทดลอง 20 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการทดลองจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
2. ผลการวิเคราะห์ระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนจากการประเมินชิ้นงาน ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
3. ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
4. ผลการวิเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียน
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนน
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-distribution
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์คะแนนก่อนและหลังการทดลองจากแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ผู้วิจัยได้ใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ข้อ ข้อละ 50 คะแนน เพื่อทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 6

ตาราง 6 การเปรียบเทียบผลคะแนนสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คะแนนสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	N	$\bar{X}$	S.D.	t
ก่อนการทดลอง	35	27.52	2.56	24.75**
หลังการทดลอง	35	56.39	1.32	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 6 พบว่า ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง 27.52 และมีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง 56.39 แสดงว่าหลังการทดลองผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น

2. ผลการวิเคราะห์ความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งได้จากการประเมินชิ้นงานในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 ครั้ง แบบภาพรวม ผลปรากฏดังตาราง 7

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน

งานเขียนภาษาอังกฤษ	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4
	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$	$\bar{X}$
	2.78	3.21	3.07	3.07
ระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง

จากตาราง 7 พบว่า จากการประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ครั้งที่ 1 – 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติหลังเสร็จสิ้นการทดลอง ปรากฏผลดังแสดงในตาราง 8

ตาราง 8 ผลการวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ $\bar{X}$	แปลผล
1. นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมด้วยตนเองในทุกบทเรียน	4.37	มาก
2. นักเรียนได้ทบทวนความรู้วิชาภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมและนำมาใช้ในการปฏิบัติงานที่ครูมอบหมาย	4.40	มาก
3. นักเรียนจดจำคำศัพท์ สำนวนและไวยากรณ์ในแต่ละบทเรียนได้ดีขึ้นเนื่องจากได้ฝึกใช้ภาษาจากการลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง	4.43	มาก
4. นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนจากการทำกิจกรรมในแต่ละบทเรียน	4.46	มาก
5. นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนบรรยายความได้ดีขึ้น	4.43	มาก
6. นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ต่างๆ กับเพื่อนๆ เช่นภาษาอังกฤษ คหกรรม สังคมศึกษา เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปฏิบัติงานที่ครูมอบหมาย	4.26	มาก
7. นักเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้และแหล่งการเรียนรู้ที่ต้องการได้ เพื่อนำข้อมูลต่างๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน	4.60	มากที่สุด
8. นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มเพื่อวางแผนในปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วง	4.46	มาก

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ	
	พอใจ $\bar{X}$	แปลผล
9. นักเรียนมีอิสระในการวางแผนและปฏิบัติงานของตนเอง/กลุ่ม โดยครูไม่เข้าไปก้าวก่ายหรือคอยกำกับทุกขั้นตอนในการปฏิบัติงาน	4.17	มาก
10. นักเรียนจะขอความช่วยเหลือจากครูเมื่อจำเป็นเท่านั้น	3.83	มาก
11. นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดต่างๆ จากการปฏิบัติงาน ชิ้นงานที่ตรวจแก้ไขให้ และแบบบันทึกการเรียนรู้ของตนเอง	4.51	มากที่สุด
12. นักเรียนมีโอกาสพบครูเป็นรายบุคคลเพื่อรับทราบคะแนนแต่ละชิ้นงาน พร้อมทั้งได้รับคำชี้แนะจากครูเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ	4.49	มาก
13. เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้	4.57	มากที่สุด
14. กิจกรรมในแต่ละบทเรียนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ เช่น การอภิปรายร่วมกันเพื่อวิเคราะห์รูปแบบภาษา การสรุปโครงสร้างและวิธีการใช้ภาษาประจำบทเรียน	4.46	มาก
15. การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนแต่ละชั่วโมงนั้นเป็นลำดับขั้นตอน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในแต่ละบทเรียนได้ดี	4.46	มาก
16. นักเรียนสามารถนำขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ได้ทำในแต่ละบทเรียนไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในวิชาอื่นๆ ได้	4.46	มาก
17. นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าเดิม	4.43	มาก
18. นักเรียนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ต้องกังวลเรื่องถูกผิดหรือครูตำหนิ	4.34	มาก
19. นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตกแต่งชิ้นงานและการนำเสนอผลงานของตนเอง/กลุ่ม	4.49	มาก
20. นักเรียนภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง	4.74	มากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	4.42	มาก

จากตารางที่ 8 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจโดยภาพรวมของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ปรากฏว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.42 เมื่อพิจารณาข้อคำถามเป็นรายข้อพบว่า ประเด็นที่ผู้เรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.74 นักเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้และแหล่งการเรียนรู้ที่ต้องการได้ เพื่อนำข้อมูลต่างๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 4.60 เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้ มีค่าเฉลี่ย 4.57 และ นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดต่างๆ จากการปฏิบัติงาน ชิ้นงานที่ตรวจแก้ไขให้ และแบบบันทึกการเรียนรู้ของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.51

4. ผลการวิเคราะห์แบบบันทึกการเรียนรู้

ผู้เรียนได้เขียนตอบในแบบบันทึกการเรียนรู้หลังจากเสร็จสิ้นการเรียนรู้ในแต่ละแผนการสอนแล้ว แบบบันทึกการเรียนรู้มีลักษณะเป็นแบบคำถามปลายเปิดจำนวน 8 ข้อ ผู้วิจัยได้รวบรวมและสรุปคำตอบในแต่ละข้อของผู้เรียนทั้งหมดเป็นภาพรวม ดังต่อไปนี้

4.1 การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการทำกิจกรรมในแต่ละบทเรียน

ได้มีส่วนร่วมในเสนอความคิดเห็นต่างๆ เพื่อออกแบบชิ้นงาน และระบายสีตกแต่งชิ้นงาน ได้รับมอบหมายให้ไปค้นคว้าคำศัพท์ ได้ร่วมอภิปรายเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ และไวยากรณ์ที่กลุ่มของตนเองใช้ในการเขียนชิ้นงานในขั้นวิเคราะห์ภาษา ช่วยอธิบายเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์และการใช้ไวยากรณ์ในบทเรียนให้แก่เพื่อนๆ ที่ยังไม่เข้าใจ และช่วยเพื่อนๆ ตรวจสอบความถูกต้องด้านไวยากรณ์ของงานเขียน

4.2 ความรู้สึกของผู้เรียนที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

รู้สึกเพลิดเพลินที่ได้วาดภาพและตกแต่งชิ้นงาน มีความภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มและเป็นส่วนหนึ่งในความสำเร็จของกลุ่ม

4.3 สิ่ง que ผู้เรียนได้กระทำและประสบความสำเร็จมากที่สุดในแต่ละบทเรียน

ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการคิดค้นชิ้นงานของตนเอง การรวบรวมความกล้าออกไปพูดหน้าชั้นเรียน ได้ใช้ความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษทั้งหมดที่มีอยู่อย่างเต็มที่และเต็มความสามารถในการทำภาระงานต่างๆ สามารถใช้พจนานุกรมภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและทำงานเสร็จตามกำหนดเวลา

4.4 สิ่ง que ผู้เรียนกระทำแต่ไม่ประสบความสำเร็จหรือไม่น่าพอใจ

เขียนสะกดคำศัพท์ผิดมาก ใช้คำศัพท์ไม่ค่อยสอดคล้องกับบริบทและแต่งประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

4.5 วิธีการที่ผู้เรียนใช้เพื่อแก้ปัญหาหรือแก้ไขข้อผิดพลาด

ตั้งใจฟังครูสอน ตรวจสอบการเขียนสะกดคำก่อนส่งงานทุกครั้ง เมื่อไม่แน่ใจว่าตนเองสะกดคำศัพท์ถูกต้องหรือไม่ก็จะเปิดพจนานุกรมเพื่อตรวจสอบดู ค้นคว้าคำศัพท์เพิ่มเติมและสังเกตวิธีการใช้คำศัพท์นั้น ทำสมุดเล่มเล็กสำหรับจดคำศัพท์และคำกริยาที่ใช้บ่อยๆ พยายามพูดคุยกับครูเป็นภาษาอังกฤษเพื่อให้ทักษะการพูดดีขึ้น พยายามแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ ด้วยตนเองก่อน หากไม่ได้ก็จะถามเพื่อนที่เก่งกว่า หากเพื่อนไม่ทราบจริงๆ จึงถามผู้สอน

4.6 วิธีการที่ผู้เรียนเลือกใช้เพื่อให้การทำงานและผลงานในครั้งต่อไปดีขึ้น

กำหนดเวลาที่จะใช้ในการทำงานแต่ละขั้นตอนเพื่อให้งานเสร็จตามกำหนดเวลา หมั่นทบทวนศัพท์เป็นประจำและตรวจสอบความถูกต้องของการเขียนสะกดคำก่อนส่งงานทุกครั้ง แบ่งหน้าที่กันให้ชัดเจนและทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถและนำพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย มาด้วยทุกชั่วโมง

4.7 สิ่งที่ผู้เรียนต้องการให้ผู้สอนช่วยเหลือในแต่ละบทเรียน

ควรเพิ่มแบบฝึกหัดท้ายบทเพื่อช่วยให้ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ประจำบทเรียนได้แม่นยำยิ่งขึ้น ขยายระยะเวลาในการส่งงาน และควรพจนานุกรมภาษาอังกฤษมาให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน

4.8 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ต้องการให้จัดการเรียนการสอนนอกห้องเรียนบ่อยๆ โรงเรียนควรมีพจนานุกรมภาษาอังกฤษให้นักเรียนยืมเรียน น่าจะนำงานเขียนของเพื่อนที่เขียนเนื้อเรื่องได้ประทับใจลงวารสารประชาสัมพันธ์ของโรงเรียนบ้าง หากเป็นไปได้ขอแบ่งกลุ่มเองตามใจชอบ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา จังหวัดราชบุรี โดยผู้วิจัยได้อภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะ เป็นลำดับดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
2. เพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนเรียน
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในระดับมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. เก็บรวบรวมข้อมูล
4. จัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล

สรุปผลการวิจัย

1. จากการเปรียบเทียบคะแนนสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนทั้งก่อนและหลังได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.42

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อระดับความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา พบว่า ผู้เรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะ

1.1 ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากการลงมือปฏิบัติภาระงานด้วยตนเอง ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดหลักของกระบวนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เนื่องจากผู้เรียนจะต้องนำความรู้ด้านภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมมาใช้ในการปฏิบัติงานก่อน เมื่อผู้เรียนได้ลงมือทำงานและพบว่าความรู้ที่มีอยู่เดิมนั้นไม่เพียงพอที่จะเขียนเนื้อความให้สมบูรณ์ได้ ผู้เรียนจะต้องค้นคว้าเพิ่มเติมโดยการศึกษาดูด้วยตนเองหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนๆ เพื่อค้นหาคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการเขียนให้ได้มากที่สุด จากนั้นผู้เรียนจะต้องศึกษาข้อมูลต่างๆ ที่ได้มา เพื่อคัดเลือกข้อมูลที่เหมาะสมและสอดคล้องกับหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้มากที่สุดเพื่อนำมาใช้ในการทำภาระงาน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาตามธรรมชาติและได้รับประสบการณ์ทางภาษาผ่านการปฏิบัติภาระงานอย่างไม่รู้ตัว (Willis. 1996:52) ผู้เรียนได้ระบุไว้ในแบบบันทึกการเรียนรู้ว่า การที่ตนเองได้รับมอบหมายให้หาคำศัพท์และสำนวน และค้นคว้าไวยากรณ์ที่ต้องใช้ในการเขียนภาระงานตามหัวข้อที่ผู้สอนกำหนดให้ ทำให้ได้รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษมากขึ้น และการได้ร่วมอภิปรายในชั้นวิเคราะห์รูปแบบภาษาซึ่งฝึกให้รู้จักการสังเกตรูปแบบและวิธีการใช้โครงสร้างภาษาและคำศัพท์ประจำบทเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลจากการตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกล่าวคือ ผู้เรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ที่การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวส่งเสริมให้รู้จักวิธีการในการแสวงหาความรู้และแหล่งการเรียนรู้ที่ต้องการได้ ช่วยให้อ่านคำศัพท์ สำนวน ไวยากรณ์ในแต่ละบทเรียนได้ดีขึ้น เนื่องจากได้ฝึกใช้ภาษาจากการลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับข้อแนะนำเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้เรียนที่ โรบินและทอมสัน (Nunan. 1995: 81-82 อ้างอิงจาก Robin; & Tomson. 1982) ได้เสนอแนะไว้ว่า ผู้เรียนต้องค้นคว้าวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง จัดการเรียบเรียงข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับตัวภาษา มีความคิดสร้างสรรค์ สร้างโอกาสให้แก่ตนเอง ใช้ประโยชน์จากความผิดพลาด รู้จักใช้บริบทช่วยในการทำความเข้าใจความหมายและเรียนรู้ที่จะเจออย่างชาญฉลาด

1.2 กิจกรรมที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนครั้งนี้มีความใกล้เคียงกับสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงของผู้เรียน มีความเหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน ซึ่งตรงกับที่ สก๊อต (Ellis. 2003 อ้างอิงจาก Skehan. 1996a) และ วิลลิส (Willis. 1996:23) ที่เห็นพ้องกันว่า งานปฏิบัติควรเป็นกิจกรรมที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิบัติงาน โดยเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบของภาษา ดำเนินขั้นตอนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์ ผลจากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติแสดงให้เห็นว่า

ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อเนื้อหาที่นำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในระดับมากที่สุด เนื่องจากสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ซึ่งสอดคล้องกับที่ บรอสนันและคนอื่นๆ (Nunan. 2004:51 อ้างอิงจาก Brosnan; et al. 1984:2-3) กล่าวไว้ว่า สื่อที่เป็นของจริง (Authentic material) จะช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมในชั้นเรียนกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง และนำไปประยุกต์ใช้ในห้องเรียนได้ดีขึ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้จัดกิจกรรมที่หลากหลาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง พูดและอ่าน ไปพร้อมๆ กับทักษะการเขียน เช่น การให้ผู้เรียนสาธิตการทำอาหาร พร้อมพูดบรรยายประกอบ กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนชื่นชอบมากและรู้สึกสนุกสนานขณะทำกิจกรรม ซึ่งเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน ผู้เรียนได้เขียนไว้ในแบบบันทึกการเรียนรู่ว่า รู้สึกชอบภาษาอังกฤษมากขึ้นและรู้สึกสนุกสนานที่ได้ร่วมทำกิจกรรมกับเพื่อนๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ โลชานาและเด็บ (Lochana; & Deb. 2006:ออนไลน์) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโดยกระบวนการสอนเพื่อการสื่อสารร่วมกับการสอนโดยเน้นงานปฏิบัติในโรงเรียนมัธยมชายบาสาเวชวรา พบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น

1.3 ผู้สอนได้ปรับเปลี่ยนหน้าที่มาเป็นผู้คอยสังเกตการณ์และให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนซึ่งช่วยลดบรรยากาศความตึงเครียดภายในชั้นเรียน เนื่องจากผู้เรียนไม่ต้องวิตกและหวาดระแวงว่าผู้สอนจะคอยจ้องจับผิดตนหรือตำหนิหากทำงานผิดพลาด ซึ่งสอดคล้องกับ ลม่อม ศรีเจริญ (2544:บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเทคโนโลยีการเกษตร 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 พบว่า นอกจากจะสามารถพัฒนาบทเรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้แล้ว ยังช่วยส่งเสริมบรรยากาศในชั้นเรียนให้ดีขึ้นตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลจากแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ พบว่า ผู้เรียนรู้สึกพึงพอใจในระดับมาก ที่ตนเองสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ต้องกังวลเรื่องความถูกผิดหรือผู้สอนจะตำหนิและมีอิสระในการวางแผนและทำงานของตนเองหรือกลุ่มโดยผู้สอนไม่เข้าไปก้าวก่ายหรือคอยกำกับทุกขั้นตอนในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ผู้เรียนรู้จักพึ่งพาตนเองและจะขอความช่วยเหลือจากผู้สอนเมื่อมีความจำเป็นเท่านั้น

2. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.42 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากผู้เรียนมีอิสระในการคิดสร้างสรรค์และวางแผนการทำงานด้วยตนเองโดยไม่ต้องคอยวิตกกังวลกับความถูกผิดในการใช้คำศัพท์ ไวยากรณ์ และการถูกตำหนิจากผู้สอน การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยส่งเสริมการพึ่งพาตนเองของผู้เรียน ผู้เรียนได้ระบุไว้ในแบบบันทึกการเรียนรู่ว่า รู้สึกว่าตนเองขยันขึ้น สามารถใช้พจนานุกรมได้อย่างคล่องแคล่ว และรู้สึกภูมิใจที่ทำอะไรได้ด้วยความสามารถของตนเอง ซึ่งผลจากการตอบแบบสอบถามวัดความ

พึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ผู้เรียนภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 4.74 และตัวผู้เรียนเองก็รู้สึกสนุกสนานและชอบการเรียนภาษาอังกฤษมากกว่าเดิม ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.43 ซึ่งผลจากแบบบันทึกการเรียนรู้และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติแสดงให้เห็นว่า นอกจากผู้เรียนได้พัฒนาระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและรู้จักการจัดการเรียนรู้แบบพึ่งพาตนเองแล้ว การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติช่วยสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ โลชานาและเด็บ (Lochana; & Deb. 2006:ออนไลน์) ซึ่งพบว่า ผู้เรียนส่วนใหญ่มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น

ปัญหาและอุปสรรคในการวิจัย

1. เนื่องจากผู้วิจัยเพิ่งจะได้รับมอบหมายให้สอนผู้เรียนซึ่งเป็นประชากรในภาคเรียนที่ 2 ทำให้ไม่รู้จักผู้เรียนเลย ฉะนั้นจึงต้องศึกษาจากผลการเรียนในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2550 ตรวจสอบการเข้าชั้นเรียน สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนและตรวจดูความสม่ำเสมอในการส่งงานที่มอบหมายไป ซึ่งใช้ระยะเวลากว่า 1 เดือน เพื่อใช้การตัดสินใจเลือกห้องเรียนที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง ป้องกันการสูญเสียข้อมูลระหว่างทำการทดลอง

2. ผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างบางคนเป็นเด็กสมาธิสั้นซึ่งเด็กเหล่านี้จะมีปัญหาในการเข้ากลุ่มกับเพื่อนๆ เพราะมักจะสร้างความรำคาญให้แก่เพื่อนๆ จึงไม่ได้รับความสนใจจากสมาชิกภายในกลุ่มและบางครั้งเพื่อนบางคนในกลุ่มก็จะต่อว่าเด็กเหล่านี้อีกด้วย ทำให้เด็กเหล่านี้เกิดอคติต่อการทำงานร่วมกับผู้อื่นและการเรียนรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติงานก็จะไม่ได้ผลเต็มที่และไม่ยอมทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย ฉะนั้นเมื่อใดก็ตามที่ต้องทำงานเป็นกลุ่มหรือคู่ ผู้วิจัยต้องคอยสังเกตเด็กกลุ่มนี้เป็นพิเศษและต้องเรียกพบหัวหน้ากลุ่มของกลุ่มที่มีเด็กเหล่านี้เป็นสมาชิกอยู่ด้วยมาพูดคุยเพื่อให้คำแนะนำในการปฏิบัติตนและการมอบหมายงานให้เพื่อนๆ เหล่านี้ได้ช่วยทำบ้าง เพื่อให้เด็กสมาธิสั้นเหล่านี้รู้สึกว่ามันมีคุณค่าและได้รับการยอมรับจากเพื่อนๆ ภายในกลุ่ม

3. การศึกษาการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษนั้น จำเป็นต้องอาศัยระยะเวลาที่นานพอสมควร แต่เนื่องจากเวลาในการทดลองนั้นมีจำกัด เพราะในภาคเรียนที่ 2 มีการจัดกิจกรรมมากทั้งที่เป็นของโรงเรียนเองและของหน่วยงานภายนอก ทำให้นักเรียนต้องหยุดบ่อยๆ นอกจากนั้น ชั่วโมงเรียนยังเป็นคาบเรียนเดี่ยวทำให้การเรียนและการปฏิบัติงานไม่สามารถทำให้เสร็จสิ้นภายในชั่วโมงนั้นได้ การหยุดชะงักนี้มีผลต่อผู้เรียนเป็นอย่างมาก เนื่องจากจะทำให้ความตั้งใจในการทำงานและความสนใจต่อการเรียนลดน้อยลง

4. ผู้เรียนมีภาระงานที่จะต้องทำส่งในรายวิชาอื่นๆ มาก ทำให้ไม่สามารถทำชิ้นงานที่สมบูรณ์ตามที่ตนเองตั้งใจไว้ได้ ผู้เรียนมีเวลาน้อยในการคิดเรียบเรียงเนื้อหา ตรวจสอบความถูกต้องในเรื่องการเขียนสะกดคำ ไวยากรณ์ กลไกการเขียน และตกแต่งงานเขียนให้สวยงาม ผู้เรียนบางรายเลือกที่จะส่งงานล่าช้าแต่ชิ้นงานของผู้เรียนเหล่านี้มีความถูกต้องและสวยงามในระดับดี แต่ส่งผลให้ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเพื่อนำไปวิเคราะห์ล่าช้าลงตามไปด้วย

5. หนังสืออ้างอิงที่ใช้ในการปฏิบัติการงานมีไม่เพียงพอต่อจำนวนของผู้เรียน แม้ว่าห้องสมุดกลางของโรงเรียนและห้องสมุดของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจะมีพจนานุกรมภาษาอังกฤษรวมกันประมาณ 60 เล่ม แต่ในจำนวนนั้นเป็นพจนานุกรมอังกฤษ-อังกฤษ ถึง 20 เล่ม ซึ่งระดับความรู้ทางภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ยังไม่สามารถใช้ได้ ถึงแม้ว่าจะมีพจนานุกรมภาษาอังกฤษเหลืออีก 40 เล่ม แต่เนื่องจากมีนักเรียนในระดับชั้นอื่นๆ ที่ต้องใช้พจนานุกรมเช่นกัน ทำให้เกิดการแย่งชิงกันและนักเรียนรุ่นพี่มักจะได้อพจนานุกรมไปเป็นส่วนใหญ่ ผู้วิจัยเคยขอให้ผู้เรียนนำพจนานุกรมส่วนตัวมาหรือขอยืมจากเพื่อนๆ หรือรุ่นพี่ แต่ผู้เรียนส่วนใหญ่ฐานะยากจนมากจึงไม่มีเงินซื้อพจนานุกรมเป็นของตัวเอง เมื่อต้องการจะใช้พจนานุกรมก็จะมาใช้ที่โรงเรียนแทน ผู้วิจัยจึงพยายามจัดหาพจนานุกรมทั้งภาษาอังกฤษ-ไทย และ ไทย-อังกฤษ มาให้ผู้เรียนใช้ แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน

6. ผู้ที่ทำหน้าที่ในการตรวจงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 3 คน ได้แก่ ผู้วิจัยและครูสอนภาษาอังกฤษอีก 2 ท่าน ซึ่งอยู่ต่างโรงเรียนกันและไม่รู้จักผู้เรียนในกลุ่มตัวอย่างแม้แต่ผู้น้อย การใช้ผู้ตรวจ 3 คนก็เพื่อให้ผลคะแนนที่ออกมามีความเที่ยงตรงและยุติธรรมมากที่สุด แต่เนื่องจากผู้ตรวจท่านหนึ่งเป็นครูในโรงเรียนรัฐบาลและต้องทำผลงานเพื่อขอเลื่อนวิทยฐานะ ทำให้การตรวจงานเขียนของกลุ่มตัวอย่างต้องหยุดชะงัก ผู้วิจัยจึงต้องรองจนกว่าผู้ตรวจท่านนั้นจะทำผลงานเสร็จและกลับมาตรวจงานที่เหลือ ซึ่งส่งผลให้การนำข้อมูลมาวิเคราะห์ล่าช้าอย่างมาก

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการศึกษาในครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ในกรณีที่ทำการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษกับตัวผู้วิจัยเพียงคนเดียวตลอดปีการศึกษา และตัวผู้วิจัยเองมีความประสงค์จะเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ควรสังเกตและศึกษากลุ่มประชากรเพื่อเก็บข้อมูลต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการตัดสินใจเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้วิจัยมากที่สุด เมื่อถึงเวลาที่จะทำการวิจัยจริง ผู้วิจัยสามารถเลือกกลุ่มตัวอย่างได้เลย โดยไม่ต้องเสียเวลาศึกษาข้อมูลต่างๆ

1.2. หากพบว่าในกลุ่มตัวอย่างที่เลือกมาผู้เรียนบางคนเป็นเด็กพิเศษ เช่น เด็กสมาธิสั้นหรือมีความบกพร่องในการเรียนด้านอื่นๆ ปัญหาเลิศ เป็นต้น ผู้วิจัยควรศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับลักษณะนิสัยและการปฏิบัติตนต่อบุคคลเหล่านี้ เพื่อที่จะสามารถจัดการเรียนรู้และปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับเด็กพิเศษเหล่านี้ และช่วยให้การทดลองดำเนินไปอย่างราบรื่น

1.3. หากเลือกที่จะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทักษะการเขียน ผู้วิจัยควรปรึกษาหารือกับฝ่ายวิชาการของโรงเรียนที่เลือกทำวิจัยหรือขอความอนุเคราะห์จากผู้สอนคนอื่นๆ ที่รับผิดชอบสอนวิชาที่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต้องเรียนด้วยเสียก่อนเพื่อขอเปลี่ยนชั่วโมงสอน เนื่องจากการสอนทักษะการเขียนจำเป็นต้องใช้เวลามาก หากได้ชั่วโมงติดกัน 2 ชั่วโมง จะช่วยให้ผู้เรียนมีเวลาทำงานมากขึ้น และเสร็จทันภายในเวลาที่กำหนด ซึ่งส่งผลให้ผู้วิจัยสามารถเก็บข้อมูลได้อย่างครบถ้วนและรวดเร็วยิ่งขึ้น

1.4. เนื่องจากผู้เรียนต้องทำชิ้นงานของหลายๆ วิชาพร้อมกัน ทำให้ผู้เรียนไม่มีสมาธิและเวลาในการเขียนงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ ทำให้คะแนนของผู้เรียนที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควร ฉะนั้นผู้วิจัยในฐานะผู้สอนควรหารือกับผู้สอนวิชาอื่นๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของภาระงานที่ผู้วิจัยมอบหมายให้ผู้เรียนเขียน เพื่อส่งงานที่มีเนื้อหาของวิชานั้นๆ เพิ่มเติมลงในงานเขียนของผู้เรียนเพื่อช่วยลดจำนวนชิ้นงานของผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนจะทำงานเพียงชิ้นเดียวแต่สามารถตรวจให้คะแนนได้มากกว่า 1 วิชา ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีเวลาและความตั้งใจในการทำงานเขียนมากยิ่งขึ้น

1.5 ในการจัดซื้อพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย เพิ่มเติม นอกจากขออนุมัติงบประมาณจากทางโรงเรียนเองแล้ว อาจขอบริจาคจากหน่วยงานภายนอก เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล เป็นต้น หรืออาจเสนอให้ผู้เรียนแต่ละห้องเรียนบริจาคเงินสมทบทุนเพื่อซื้อพจนานุกรมอังกฤษ-ไทย ไว้ประจำห้องเรียนของตนเอง

1.6 หากจำเป็นต้องขอความอนุเคราะห์จากครูภาษาอังกฤษจากโรงเรียนอื่นๆ หรือบุคคลภายนอกในการตรวจงานเขียน ควรสอบถามบุคคลนั้นให้แน่นอนเสียก่อนว่ามีธุระอื่นใดที่เร่งด่วนต้องทำในช่วงเวลาดังกล่าวหรือไม่ เนื่องจากการตรวจงานเขียนดังกล่าวมีหลายชิ้นและต้องตรวจหลายครั้งจนกว่าจะครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนดไว้ในแผนการทดลอง เพื่อป้องกันความล่าช้าในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อการพัฒนาระดับความสามารถทางการฟัง พูดและอ่าน

2.2 ควรร่วมมือกับผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อศึกษาและติดตามกลุ่มผู้เรียนที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ

2.3 ควรทำการศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติกับการจัดการเรียนรู้แบบอื่นๆ ที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ข้อจำกัดในการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดของกรอบเวลาในการวิจัยซึ่งจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ในภาคเรียนที่ 2 มีการจัดกิจกรรมทั้งของโรงเรียนเองและหน่วยงานภายนอกซึ่งผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างจำเป็นต้องเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านั้น จึงทำให้การทำกิจกรรมตามแผนการเรียนบางอย่างไม่สามารถทำได้ทันตามกำหนดหรือไม่ต่อเนื่อง บางครั้งต้องหยุดเป็นสัปดาห์จึงสามารถกลับมาเรียนและทำกิจกรรมส่วนที่ยังค้างอยู่ให้เสร็จสิ้น

2. เนื่องจากการศึกษาระดับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการวิจัยมากกว่านี้ แต่ระยะเวลาในการวิจัยกำหนดไว้เพียง 20 ชั่วโมง ทำให้การทดลองเป็นไปอย่างรีบเร่งเพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนและดำเนินการทดลองตามแผนการวิจัยที่วางไว้ นอกจากนี้ยังมีปัจจัยภายนอกแทรกซ้อนต่างๆ ที่ทำให้การดำเนินการวิจัยต้องล่าช้าหรือหยุดชั่วคราว เช่น การจัดกิจกรรมของโรงเรียน วันหยุดต่างๆ เป็นต้น

3. การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง แบบ One-group Pretest-Posttest โดยไม่ได้เปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นๆ ฉะนั้นผลที่ได้จากการวิจัยจึงใช้อ้างอิงเฉพาะกลุ่มตัวอย่างนี้เท่านั้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- . (2546). การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- . (2546). แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กัลย์ลากรณ์ มหาพัฒน์ไทย. (2548). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่มีต่อความสามารถใน
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนธนบุรีวรเทพ
ลีลารักษ์ เขตธนบุรี. ปรินทิพนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
ถ่ายเอกสาร.
- กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. (2546). หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสวนผึ้งวิทยา กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ช่วงชั้นที่ 3. ราชบุรี: โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา. อัดสำเนา.
- จินดารัตน์ สนธิรักษ์. (2545). การเสริมกิจกรรมที่เน้นรูปแบบภาษาในการสอนแบบมุ่งปฏิบัติงานเพื่อ
ส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษและความรู้ด้านไวยากรณ์. ปรินทิพนิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- ณัฐา ถิระวัฒน์. (2547). การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการฝึกเขียนแบบเน้นกระบวนการ. สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทัศน์ย์ เจริญเลิศ. (2538). ผลของกิจกรรมกลุ่มที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชาณุวิทยา อำเภอชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร.
ปรินทิพนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.

- ฝ่ายบริหารงานวิชาการ. (2549). รายงานผลการสอบประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียน ปี 2549. (เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการบริหารวิชาการ). ราชบุรี: โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา. อัดสำเนา.
- พรจิต แก้วลี. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและความวิตกกังวลในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีการบวนการของเฮวินส์และวิธีการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พระมหาสนิท บุญอ่อน. (2549). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และความเข้าใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของสามเณรผู้เรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยโครงสร้างระดับยอดประกอบกับกิจกรรมสร้างประสบการณ์เดิมกับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ลัดดาวัลย์ อารัมพร. (2547). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินญานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วันเพ็ญ เรืองรัตน์. (2549). การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา. สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วิทยา ดำรงเกียรติศักดิ์. (2531). เอกสารประกอบรายวิชา สข.610: การเขียนในงานส่งเสริม. พิมพ์ครั้งที่ 3. เชียงใหม่: สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้.
- สมปอง บุญสมศรี. (2541). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้กิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.

- สมพิศ พูลเจริญ. (2547). การพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้โครงงาน. สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา. (2547). รายงานผลการสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (GAT) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สำออง หิรัญบุรณะ. (2542). การทดสอบและการประเมินผลทางภาษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุมิตรา อิงวัฒนกุล. (2539). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุวรรณณี ศิริพิทักษ์ชัย. (2542). การจัดการเรียนการสอนภาษาด้วยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ. สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีนวล บุญธรรม. (2545). การส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการเรียนรู้ภาระงานที่ใช้ความรู้เป็นฐาน. ปริญญานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษ). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (2538). แนวการสร้างข้อสอบภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- . (2538). เทคนิคการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- เอกรินทร์ สังข์ทอง; และ สุลัยยา หะยีหะมะ. (2543). ผลการสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยการใช้แฟ้มสะสมงานที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (รายงานการวิจัย). ปัตตานี: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Barker, C.; & Mitchell, L.; & Johnston, O. (2005). *Tempo 1*. Oxford: Macmillan Publishers Limited.

- Baudrand-Aertker, L.P. (1993, August). "Dialogue Journal Writing in a Foreign Language Classroom: Assessing Communicative Competence and Proficiency," *Dissertation Abstract International*. V.54: 444-A.
- Broughton, G. et al. (1980). *Teaching English as a Foreign Language*. 2nd ed. London: Routledge & Kegan Paul.
- Bowen, T.; & Marks, J. (1994). *Inside Teaching: Options for English Language Teacher*. Oxford: Heinemann.
- Brunning, et al. (2000, January). Developing motivation to write. *Educational Psychologist*. V.35(1): 25-37.
- Bruton, A. (2002, July). From tasking purposes to purposing tasks, *ELT Journal*. 3(56): 280-297.
- Byrne, D. (1991). *Teaching Writing Skills*. 5th ed. Hong Kong: Cambridge University Press.
- Candlin, C.N. (1987). "Toward task-based language learning," *Language Learning Task*. NJ: Prentice Hall.
- Davies, A.P.; & Greenall, S. (2002). *All Stars (Intermediate)*. 2nd ed. Oxford: Oxford University Press.
- Downie, M.; Gray, D.; & Jimenez, M.J. (2006). *Can 1*. London: Richmond Publishing.
- (2006). *Can 2*. London: Richmond Publishing.
- Ellis, R. (2003). *Task-Based Language Learning and Teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Harris, M.; & Mower, D. (2003). *Opportunities (Beginner)*. 3rd ed. Essex: Pearson Education Limited.
- Harris, P.R. (1997). *Testing Measurement*. London: Oxford University Press.
- Heath, I.A.; Serrano; & Cheryl J. (1999). *Teaching English as a Second Language*. Sluice Dock: Dushkin/McGraw-Hill.
- Hedge, T. (1987). *In the Picture*. Hong Kong: Thomas Nelson and Sons Ltd.
- (1991). *Writing*. Hong Kong: ELBS.
- (2000). *Teaching and Learning in Language Classroom*. Oxford: Oxford University Press.
- Hedge, T.; & Norman, W. (1996). *Power Pedagogy and Practice*. Oxford: Oxford University Press.

- Hidalgo, A. C.; Hall, David; & George, M.J. (1995). *Getting Started : Materials Writers on Materials Writing*. Singapore: SEAMEO Regional Language Centre.
- Hopkins, A. (1989). *Perspectives*. Singapore: Longman Singapore Publishers Pte Ltd.
- Hover, D. (1986). *Think Twice: communication activities for beginner to intermediate student*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hughes, A. (2000). *Testing for Language Teacher*. 12th ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Iwashita, N. (2003, March). Negative Feedback and Positive Evidence in Task-based Interaction, *Studies in Second Language Acquisition*. V.25(1): 1-32.
- Jacobs, H.L. (1981). *Test ESL Composition: A Practical Approach*. Rowley, Massachusetts: Newbury House Publishers.
- Krashen, S.D. (1981). *Second Language Acquisition and Second Language Learning*. Oxford: Pergamon Press.
- (1984). *Writing : Research, Theory and Application*. Oxford: Pergamon Press.
- Lochana, M.; & Deb, G. (2006). *Task Based Teaching: Learning English without Tears*. Retrieved March 8, 2006. from <http://www.asian-efl-journal.com>
- Louie, A.C. (1994). Improving Composition for Secondary ESL Students Through the Process Approach, *Dissertation Thesis (Education)*. San Francisco: San Francisco University.
- Miller, C.; Tomlinson, A.; & M Jones. (1994). *LEARNING LOG or LEARNING JOURNALS*. Retrieved November 18, 2007. from <http://www.hull.ac.uk/php/cesagh/documents>
- Muller, T. (2005). *Researching the Influence of Target Language on Learner Task Performance*. Retrieved February 20, 2005. from <http://www.asian-efl-journal.com>
- Nunan, D. (1995). *Designing Tasks for the Communicative Classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- (1999). *Second Language Teaching and Learning*. Hong Kong: Heinle & Heinle.
- (2004). *Task-Based Language Teaching*. Cambridge: Cambridge University Press.
- McArthur, T. (1984). *The written word: a course in controlled composition*. Oxford: Oxford University Press.
- McLaughlin, J. (2001). *A Task-based Program in Korea : A Case Analysis*. Retrieved March 19, 2005. from <http://www.usq.edu.au/opacs/slt/1/McLaughlin01.htm>

- Moskal, B. M. (2000). Scoring rubrics: what, when and how?. *Practical Assessment, Research & Evaluation*, V.7(3). Retrieved March 19, 2005. from <http://www.PAREonline.net>
- O'Brien, T. (2001,December). "A New Approach to Course Design: Task-Based Learning," *Course Design and Evaluation*, Unit 6. Retrieved March 19, 2005. from <http://www.tesolgreece.com/dinou01.html>
- Prabhu, N.S. (1987). *Second Language Pedagogy*. Oxford: Oxford University Press.
- Raimes, A. (1983). *Techniques in Teaching Writing*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Salaberry, R. (2005). *Task-sequencing in L2 Acquisition*. Retrieved March 19, 2005. from <http://www.asian-efl-journal.com>
- Skehan, P. (1988). Task-based instruction, *Annual Review of Applied Linguistics: Foundation of Second Language Teaching*. V.18.
- (1991). *Individual differences in second language learning*. London: Edward Arnold.
- Songhori, M.H. (2005). *Two Models Compared : Problem-based Learning and Task-based Learning, English for Specific Purposes*. Retrieved August 31, 2005. from http://www.esp-world.info/Article_8/Mehdi.htm
- Stone, L. (1991). *Task-based Activities: Making the Language Laboratory Interactive*. Retrieved March 19, 2005. from <http://www.ericdigests.org/1992-4/task.htm>
- Your Learning Log*. (2007). Retrieved November 5, 2007. from <http://www.lifetimetraining.com/leadership-and-folder/your-learning-log.php>
- Weigle, S.C. (2002). *Assessing Writing*. 1st ed. Cambridge: Cambridge University Press.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Edinburg: Longman.
- Wingersky, J.; Huguin-Balogh, D.; & Boerner, J. (2003). *Writing Paragraphs and Essays Integrating Reading, Writing, and Grammar Skills*. 4th ed. Boston: Heinle.
- Wiriychitra; & Hobelman. (1990, April). A Balanced Approach to Teaching of Intermediate Level Writing Skill to EFL Students. *English Teaching FORUM*, 8(4), pp.37-39.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง
2. แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ
3. เกณฑ์การประเมินงานเขียน
4. แบบบันทึกการเรียนรู้
5. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
6. ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

เลขที่ ชั้น ม.1/1

แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง

วิชา อ 31101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

คะแนนเต็ม 150 คะแนน

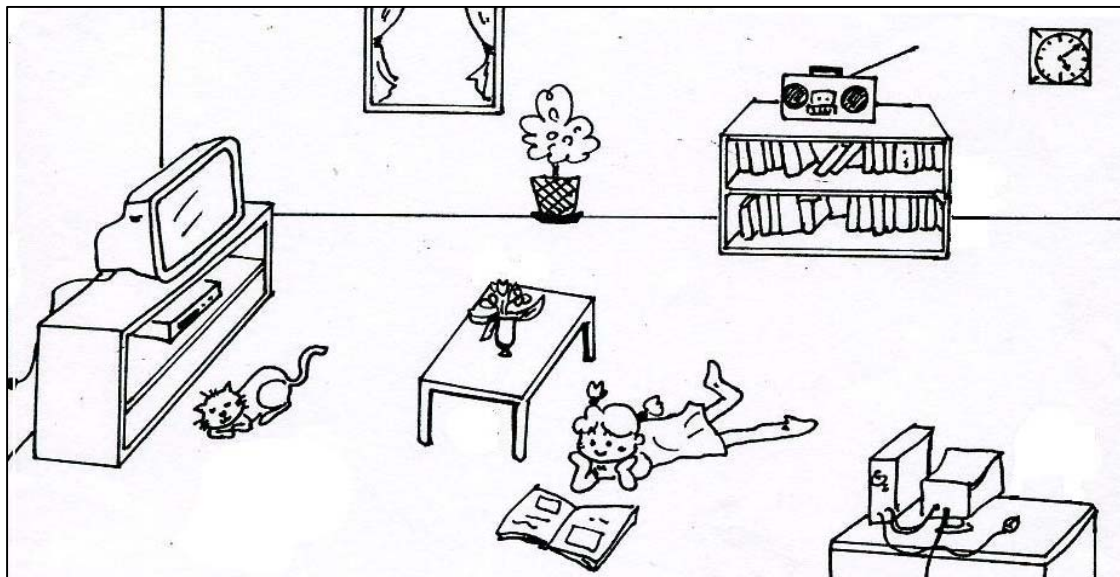
เวลา 1 ชั่วโมง 30 นาที

คำชี้แจง แบบทดสอบแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 เขียนบรรยายว่าในภาพที่กำหนดให้มีอะไรบ้างและสิ่งเหล่านั้นอยู่ในตำแหน่งใด
คะแนน 50 คะแนน
- ตอนที่ 2 เขียนบรรยายขั้นตอนการทำข้าวผัดไก่ คะแนน 50 คะแนน
- ตอนที่ 3 เขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาของนักเรียนเมื่อปีที่แล้ว
คะแนน 50 คะแนน

Part I Describe a given picture at least 30 words.

ตอนที่ 1 จงเขียนบรรยายภาพที่กำหนดให้โดยมีความยาวอย่างน้อย 30 คำ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Part II Give the instructions of how to cook ‘fried rice with chicken’ at least 30 words.

Choose the given words to show the order of a sequence for your instructions.

(Each word is used only one time.)

ตอนที่ 2 จงเขียนขั้นตอนการทำข้าวผัดไก่ ความยาวอย่างน้อย 30 คำ เลือกใช้คำที่กำหนดให้เพื่อใช้ในการบอกลำดับก่อนหลังของขั้นตอนในการทำอาหารของนักเรียน (แต่ละคำใช้ได้เพียง 1 ครั้ง)

when, fourth, then,
after that, first, fifth,
next, finally, first of all,
before, third, after, second

Fried Rice with Chicken

Part III Write up a short paragraph at least 30 words to tell about your Sport Day in the last year. You have to write the paragraph with past simple tense.

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนเขียนเล่าเรื่องเกี่ยวกับการแข่งขันกีฬาเมื่อปีที่แล้ว ความยาวอย่างน้อย 30 คำ นักเรียนจะต้องเขียนเล่าเรื่องโดยใช้รูปแบบของแบบอดีตกาล

This image shows a full page of white paper with ten evenly spaced horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines extend across the entire width of the page, leaving margins at the top and bottom. There are no other markings, text, or illustrations present.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตาราง 9 เกณฑ์การตรวจประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

องค์ประกอบที่ ประเมิน	คะแนน	เกณฑ์
เนื้อหา (15 คะแนน)	13-15	แสดงความรู้ในเรื่องที่จะเขียนดีเยี่ยม เนื้อหาตรงตามหัวข้อที่กำหนด ให้รายละเอียดครบถ้วนใจความสมบูรณ์และชัดเจน
	10-12	แสดงความรู้ในเรื่องที่จะเขียนดีมาก เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด ให้รายละเอียดไม่ครบถ้วนใจความค่อนข้างชัดเจน
	7-9	แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนดี เนื้อหาส่วนใหญ่สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด แต่ขาดรายละเอียดสำคัญบางประการ ใจความยังไม่สมบูรณ์
	4-6	แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนพอใช้ เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนดให้น้อย รายละเอียดส่วนใหญ่ไม่สัมพันธ์กับหัวเรื่อง
	0-3	ไม่แสดงความรู้ในเรื่องที่เขียนเลย เนื้อหาไม่ตรงกับหัวข้อที่กำหนดให้
การเรียบเรียง (10 คะแนน)	9-10	เรียบเรียงเนื้อหาได้อย่างต่อเนื่อง ราบรื่น แต่ละประโยคสัมพันธ์กันตามลำดับความสำคัญ/เหตุผล/ขั้นตอน/เหตุการณ์ ช่วยให้เนื้อหาชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย
	7-8	เรียบเรียงเนื้อหาได้ดี มีการสลับตำแหน่งการเรียงลำดับตามความสำคัญ/เหตุผล/ขั้นตอน/เหตุการณ์ บางแห่ง แต่พออ่านเข้าใจได้
	5-6	การเรียบเรียงเนื้อหามีความต่อเนื่องน้อย พยายามนำเสนอข้อมูล ขาดการลำดับเนื้อหาตามความสำคัญ/เหตุผล/ขั้นตอน/เหตุการณ์ ต้องพยายามอ่านเพื่อทำความเข้าใจ
	3-4	การเรียบเรียงเนื้อหาคลุมเครือ ใจความไม่สับสนไม่มีความต่อเนื่อง อ่านเข้าใจยาก
	0-2	ไม่มีการเรียบเรียง อ่านไม่เข้าใจ
คำศัพท์ (10 คะแนน)	9-10	ใช้คำศัพท์และสำนวนในบทเรียนได้ถูกต้องตามความหมายและสอดคล้องกับบริบท รู้จักเลือกใช้คำศัพท์และสำนวนที่อยู่นอกเหนือจากบทเรียน มาใช้ในการเขียนได้อย่างเหมาะสม ช่วยให้เนื้อหา มีความสมบูรณ์และชัดเจนมากยิ่งขึ้น
	7-8	ใช้คำศัพท์และสำนวนในบทเรียนได้ถูกต้องตรงตามความหมายและบริบท พยายามใช้คำศัพท์และสำนวนที่อยู่นอกเหนือบทเรียนในการเขียน แต่มีที่ผิดเล็กน้อย ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนแปลงไปบ้าง แต่อ่านเข้าใจ

ตาราง 9 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ ประเมิน	คะแนน	เกณฑ์
คำศัพท์ (10 คะแนน)	5-6	ใช้เฉพาะคำศัพท์และสำนวนในบทเรียน คำศัพท์และสำนวนส่วนใหญ่ ใช้ได้ตรงความหมายและบริบท มีที่ผิดน้อย แต่ไม่ทำให้ความหมาย เปลี่ยนแปลงไปมากนัก
	3-4	ใช้เฉพาะคำศัพท์ในบทเรียน มักใช้ผิดความหมายหรือบริบทบ่อยๆ แต่ พออ่านทำความเข้าใจได้
	0-2	ใช้เฉพาะคำศัพท์ในบทเรียน และส่วนใหญ่เลือกใช้คำผิดความหมาย ไม่ สอดคล้องกับบริบท และแปลจากภาษาแม่แบบคำต่อคำ
ไวยากรณ์ (10 คะแนน)	9-10	ใช้ไวยากรณ์ประจำบทเรียนเป็นหลักในการเขียนและใช้ได้ถูกต้อง ทั้งหมด แต่ละประโยคมีใจความสมบูรณ์ในตัวเอง รู้จักเลือกใช้ไวยากรณ์ อื่นๆ ที่มีความสอดคล้องความหมายใกล้เคียงกันมาเสริม เพื่อให้งานเขียนมี ความหลากหลายและสละสลวย สื่อความได้ชัดเจน มีที่ผิด 1-2 แห่ง เรื่องการเรียงลำดับคำ หน้าที่ของคำ คำนำหน้านาม คำสรรพนาม และคำบุพบท
	7-8	ใช้ไวยากรณ์ประจำบทเรียนในการเขียนทั้งหมด ประโยคมีใจความ สมบูรณ์ มีที่ผิด 3-4 แห่ง เกี่ยวกับความสอดคล้องระหว่างประธานและ กริยา การเรียงลำดับคำ หน้าที่ของคำ คำนำหน้านาม คำสรรพนามและ คำบุพบท แต่สื่อความได้ชัดเจน
	5-6	ใช้ไวยากรณ์ในบทเรียนในการเขียนทั้งหมด บางประโยคมีใจความไม่ สมบูรณ์ มีที่ผิด 5-6 แห่ง ในเรื่องความสอดคล้องระหว่างประธานและ กริยา การเรียงลำดับคำ หน้าที่ของคำ คำนำหน้านาม คำสรรพนามและ คำ บุพบท แต่พอสื่อความได้
	3-4	ใช้ไวยากรณ์ประจำบทเรียนในการเขียนทั้งหมด ประโยคส่วนใหญ่ไม่มี ใจความสมบูรณ์ในตัวเอง มีที่ผิด 7-8 แห่ง ในเรื่องความสอดคล้อง ระหว่างประธานและกริยา การเรียงลำดับคำ หน้าที่ของคำ คำนำหน้า นาม คำสรรพนามและบุพบท สื่อความสับสน
	0-2	ไม่รู้กฎการสร้างใช้ไวยากรณ์ประจำบทเรียนและไม่สามารถสร้าง ประโยคได้ มีที่ผิดตั้งแต่ 9 แห่ง ไม่สามารถสื่อความได้เลย

ตาราง 9 (ต่อ)

องค์ประกอบที่ ประเมิน	คะแนน	เกณฑ์
กลไกการเขียน (5 คะแนน)	5	เขียนสะกดคำศัพท์ถูกต้องทั้งหมด ใช้เครื่องหมายวรรคตามความหมายและประเภทของประโยค ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ในการเขียนสะกดคำศัพท์ที่ขึ้นต้นประโยคและคำศัพท์เฉพาะ ใช้ตัวอักษรพิมพ์เล็กในการเขียนสะกดคำนามทั่วไปที่อยู่ภายในประโยคได้ถูกต้องทั้งหมด
	4	เขียนสะกดคำศัพท์ผิด 1-2 คำ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่สอดคล้องกับความหมายและประเภทของประโยคบ้างเล็กน้อย ใช้ตัวอักษรพิมพ์เล็กในการเขียนสะกดคำศัพท์ที่ขึ้นต้นประโยคหรือคำศัพท์เฉพาะ และใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ในการเขียนสะกดคำศัพท์ที่เป็นคำนามทั่วไปที่อยู่ภายในประโยคผิดเล็กน้อย
	3	เขียนสะกดคำศัพท์ผิด 3-4 คำ ใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่สอดคล้องกับความหมายและประเภทของประโยคน้อย ใช้ตัวอักษรพิมพ์เล็กในการเขียนสะกดคำศัพท์ที่ขึ้นต้นประโยคหรือคำศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะ และใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ในการเขียนสะกดคำศัพท์ที่เป็นคำนามทั่วไปที่อยู่ภายในประโยคผิดน้อย
	2	เขียนสะกดคำศัพท์ผิด 5-6 คำ เครื่องหมายวรรคตอนที่ใช้ส่วนใหญ่ไม่สอดคล้องกับความหมายและประเภทของประโยคมาก ใช้ตัวอักษรพิมพ์เล็กในการเขียนสะกดคำศัพท์ที่ขึ้นต้นประโยคหรือคำศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะ และใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ในการเขียนสะกดคำศัพท์สามัญภายในประโยคผิดมาก
	1	เขียนสะกดคำศัพท์ผิดตั้งแต่ 7 คำ ขึ้นไป ไม่ใช่เครื่องหมายวรรคตอนหรือใช้ผิดหน้าที่เป็นส่วนใหญ่ ใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และพิมพ์เล็กไม่ถูกต้องตามหลักการเขียนสะกดคำศัพท์ที่ขึ้นต้นประโยค คำศัพท์ที่เป็นชื่อเฉพาะ หรือคำศัพท์ภายในประโยคเป็นส่วนใหญ่

ดัดแปลงจาก ฮิวส์ (กรมวิชาการ. 2541 : 129 อ้างอิงจาก Hughes. 1989); และ เจคอบส์ (Jacobs. 1981:30)

ชื่อ นามสกุล..... เลขที่ ม.1/1

แบบบันทึกการเรียนรู้ ครั้งที่

หน่วยการเรียนรู้ที่ ชื่อเรื่อง

วันที่ เดือน พ.ศ.

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนบันทึกการเรียนรู้หลังจากได้เรียนบทเรียนนี้เสร็จสิ้นแล้ว ขอให้นักเรียน

เขียนคำตอบตามความเป็นจริง

1. ฉันได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอะไรบ้างในบทเรียนนี้

.....

2. ฉันรู้สึกอย่างไรบ้างที่ได้ทำสิ่งต่างๆ เหล่านั้น

.....

3. สิ่งที่ทำและประสบความสำเร็จหรือดีที่สุดที่สุดในบทเรียนนี้ คือ

.....

เพราะ

.....

4. สิ่งที่ทำแต่ไม่ประสบความสำเร็จหรือยังไม่พอใจ คือ

.....

เพราะ

.....

5. ฉันคิดว่าน่าจะแก้ไขปัญหาคือข้อผิดพลาดนี้ได้โดย

.....

6. ในการทำงานครั้งต่อไป ฉันจะทำอะไรบ้างเพื่อให้ดีกว่าเดิม

.....

7. สิ่งที่ต้องการให้ครูช่วยเหลือในการเรียนบทเรียนนี้ คือ

.....

8. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ต้องการถามความพึงพอใจของนักเรียนหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเสร็จสิ้นไปแล้ว ขอให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจและตอบให้ครบทุกข้อ โดยเลือกระดับความพึงพอใจในสัดมภ์ด้านขวามือที่ตรงกับความพึงพอใจของตนเองมากที่สุด เนื่องจากผลคะแนนรวมจากคำตอบของนักเรียนนั้นจะใช้เป็นข้อมูลในการวิจัยทางวิชาการ คำตอบของนักเรียนในแบบสอบถามนี้จะถือเป็นความลับและไม่มีผลใดๆ ต่อคะแนนของนักเรียนในรายวิชา อ 31101 ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

2. วิธีการตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงช่องเดียว ซึ่งในแต่ละข้อนั้นจะมีระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมากที่สุด
มาก	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติมาก
ปานกลาง	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติปานกลาง
น้อย	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	นักเรียนพึงพอใจการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.	นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมด้วยตนเองในทุกบทเรียน					
2.	นักเรียนได้ทบทวนความรู้วิชาภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมและนำมาใช้ในการปฏิบัติงานที่ครูมอบหมาย					
3.	นักเรียนจดจำคำศัพท์ สำนวนและไวยากรณ์ในแต่ละบทเรียนได้ดีขึ้นเนื่องจากได้ฝึกใช้ภาษาจากการลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4.	นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนจากการทำกิจกรรมในแต่ละบทเรียน					
5.	นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนบรรยายความได้ดีขึ้น					
6.	นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ต่างๆ กับเพื่อนๆ เช่นภาษาอังกฤษ คหกรรม สังคมศึกษา เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปฏิบัติงานที่ครูมอบหมาย					
7.	นักเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้และแหล่งการเรียนรู้ที่ต้องการได้ เพื่อนำข้อมูลต่างๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน					
8.	นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มเพื่อวางแผนในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วง					
9.	นักเรียนมีอิสระในการวางแผนและปฏิบัติงานของตนเอง/กลุ่ม โดยครูไม่เข้าไปก้าวก่ายหรือคอยกำกับทุกขั้นตอนในการปฏิบัติงาน					
10.	นักเรียนจะขอความช่วยเหลือจากครูเมื่อจำเป็นเท่านั้น					
11.	นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดต่างๆ จากการปฏิบัติงาน ชิ้นงานที่ตรวจแก้ไขให้ และแบบบันทึกการเรียนรู้ของตนเอง					
12.	นักเรียนมีโอกาสดูเป็นรายบุคคลเพื่อรับทราบคะแนนแต่ละชิ้นงาน พร้อมทั้งได้รับคำชี้แนะจากครูเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดต่างๆ					

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13.	เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้					
14.	กิจกรรมในแต่ละบทเรียนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ เช่น การอภิปรายร่วมกันเพื่อวิเคราะห์รูปแบบภาษา การสรุปโครงสร้างและวิธีการใช้ภาษาประจำบทเรียน					
15.	การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนแต่ละชั่วโมงนั้นเป็นลำดับขั้นตอน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในแต่ละบทเรียนได้ดีขึ้น					
16.	นักเรียนสามารถนำขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ได้ทำในแต่ละบทเรียนไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในวิชาอื่นๆ ได้					
17.	นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าเดิม					
18.	นักเรียนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ต้องกังวลเรื่องถูกผิดหรือครูตำหนิ					
19.	นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตกแต่งชิ้นงานและการนำเสนอผลงานของตนเอง/กลุ่ม					
20	นักเรียนภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง					

ชื่อ.....สกุล..... เลขที่

ผู้ตอบแบบสอบถาม

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐาน	รหัส อ 31101	ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1	
เรื่อง Rooms in a house	เวลา 4 ชั่วโมง	สอนวันที่	เดือน พ.ศ.2551

สาระสำคัญ

การเขียนบรรยายเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สถานที่ เหตุการณ์ ด้วยประโยคอย่างง่าย โดยใช้โครงสร้าง There is และ There are นั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ความหมาย กฎและวิธีการใช้ของโครงสร้างภาษาดังกล่าวให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อที่จะสามารถเลือกใช้โครงสร้างภาษาดังกล่าวให้สอดคล้องกับความหมายของประโยค รวมทั้งได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการเขียน มีความมั่นใจ และประยุกต์ใช้ภาษาอังกฤษเพื่องานอาชีพซึ่งสัมพันธ์กับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

มฐ.ต. 1.2.3.2 บรรยายเกี่ยวกับบุคคล สถานที่ เหตุการณ์และประสบการณ์ต่าง ๆ

จุดประสงค์ปลายทาง

เขียนบรรยายห้องนอนในฝันของตนเองโดยใช้โครงสร้างภาษาที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

จุดประสงค์นำทาง

1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำศัพท์เกี่ยวกับสิ่งของภายในบ้านได้ถูกต้อง
2. บรรยายภาพที่กำหนดให้โดยใช้โครงสร้าง There is / There are ได้ถูกต้อง
3. สนทนาโต้ตอบเพื่อขอและให้ข้อมูลโดยใช้โครงสร้าง There is / There are ได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

เนื้อหาภาษา :

1. คำศัพท์เกี่ยวกับ
 - ประเภทของห้องภายในบ้าน – living room, kitchen, bedroom, bathroom
 - เครื่องเรือน- sofa, chair, table, desk, wardrobe, bookshelf, toilet
 - เครื่องใช้ - television, stereo, telephone, lamp, clock, rug, DVD player, gas stove, refrigerator
 - บุพพบท – in, on, under, near, in front of, next to, behind, opposite to, between

2. โครงสร้างภาษา There is และ There are

1. ประโยคบอกเล่า (Affirmative)

- There is + article + (singular) noun (+ complement).
- There are + article + (plural) noun (+ complement).

2. ประโยคปฏิเสธ (Negative)

- There is + not + (singular) noun (+ complement).
- There are + not + (plural) noun (+ complement).

3. ประโยคคำถาม (Question)

- Is there + (singular) noun (+ complement)?
- Are there + (plural) noun (+ complement)?

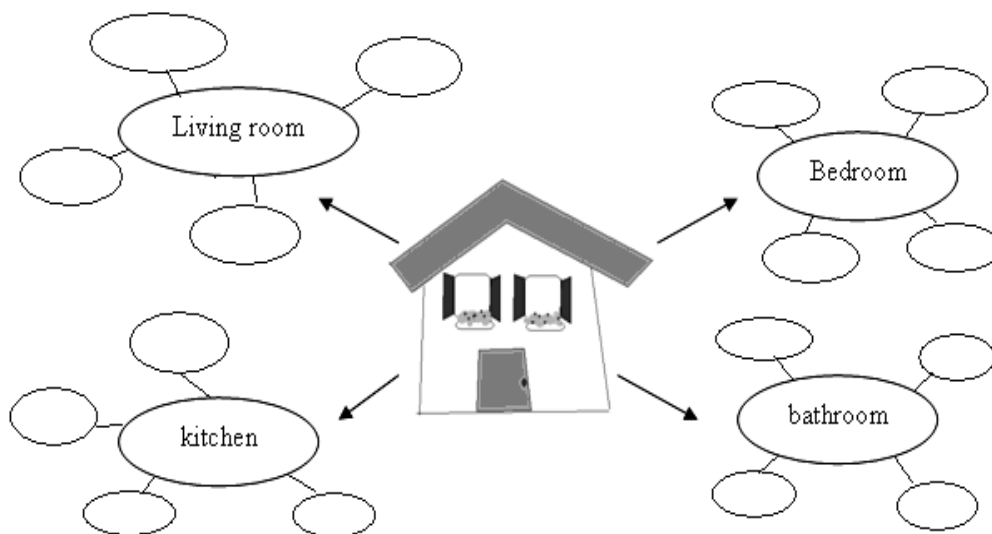
4. ประโยคคำตอบแบบสั้น (Short answers)

- ตอบรับ: Yes, there is. / Yes, there are.
- ปฏิเสธ: No, there isn't. / No, there aren't.

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นก่อนปฏิบัติงาน

1. ผู้สอนวาดรูปบ้านบนกระดานดำ ให้นักเรียนช่วยกันบอกชื่อห้องต่างๆ ภายในบ้าน หากนักเรียนไม่รู้คำศัพท์ ผู้สอนจะช่วยบอกคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษให้ จากนั้นแบ่งผู้เรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนหญิงและกลุ่มนักเรียนชาย เพื่อแข่งขันกันเขียนคำศัพท์เครื่องเรือนและของใช้ที่มีอยู่ภายในแต่ละห้องให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 1 นาที ลงในกระดานรูปที่ผู้สอนแจกให้ จากนั้นให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มนำกระดานที่เขียนคำศัพท์ติดไว้ที่กระดานดำและอ่านออกเสียงคำศัพท์เหล่านั้นให้เพื่อนๆ ฟัง จากนั้นผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันเขียนสรุปคำศัพท์เหล่านั้นลงในแผนผังใยแมงมุมโดยแยกตามประเภทของห้องภายในบ้าน (ดังภาพ)

2. ทบทวนเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้คำบุพบทให้แก่ผู้เรียน โดยใช้เกม “อยู่ไหนเอ่ย (Where is it?)” (ดูเอกสารหมายเลข 1)

2.1 นำภาพห้องนอนในเอกสารหมายเลข 1 (ภาพจริงขนาด 24x30 นิ้ว) ติดบนกระดานดำ เพื่อให้ผู้เรียนดูและตรวจสอบว่าผู้เรียนรู้คำศัพท์ของสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่ปรากฏในภาพโดยซักถามผู้เรียน ด้วยคำถามต่อไปนี้

- Is this a bedroom?
- What are in a bedroom?
- Where is a/an?

2.2 ให้ผู้เรียนพยายามจดจำข้อมูลที่มีอยู่ภายในภาพให้ได้มากที่สุด ภายในเวลา 1 นาที เช่น มีสิ่งของอะไรบ้าง และอยู่ที่ตำแหน่งใด จากนั้นนำภาพเดียวกันซึ่งมีแต่พื้นหลัง (ดูเอกสารหมายเลข 2) มาติดไว้บนกระดานดำ ให้ผู้เรียนเลือกตัวแทน ชาย 1 คนและหญิง 1 คน เพื่อออกมาช่วยกันติดภาพตัดปะ (เอกสารหมายเลข 3) ที่ผู้สอนเตรียมมาให้ ลงในภาพที่ติดอยู่บนกระดานดำ ตามคำบอกของเพื่อนๆ ที่อยู่ในชั้นเรียน เมื่อติดภาพครบแล้ว ให้ผู้เรียนช่วยกันพูดบรรยายภาพบนกระดานดำ

2.3 หลังจากนั้นผู้สอนนำภาพที่สมบูรณ์มาติดเปรียบเทียบกัน และให้ผู้เรียนช่วยกันพูดบรรยายภาพเพื่อบอกตำแหน่งของสิ่งของต่างๆ ภายในภาพที่สมบูรณ์นั้น

3. ให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 6-7 คน โดยผู้สอนเป็นผู้แบ่งกลุ่มให้ จากนั้นแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าผู้สอนจะมอบหมายให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มแข่งขันกันออกแบบตกแต่งห้องพักรับรองแขกของโรงเรียน เพื่อเตรียมไว้ต้อนรับวง “ดงบังชงกิ” ศิลปินกลุ่มที่โด่งดังจากเกาหลีใต้ซึ่งจะมามอบเงินรางวัลได้ส่วนหนึ่งจากการจัดแสดงคอนเสิร์ตในประเทศไทย เพื่อเป็นทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดี ความประพฤติดีแต่ฐานะยากจนของโรงเรียนสวนผึ้งวิทยาและโรงเรียนอื่นๆ ในเขตอำเภอสวนผึ้ง

ขั้นปฏิบัติงาน

1. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มระดมสมองเพื่อวางแผนในการออกแบบตกแต่งห้องรับแขกและแบ่งงานภายในกลุ่ม จากนั้นลงมือปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย
2. ผู้เรียนสามารถไปค้นคว้าความรู้และข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำศัพท์ สำนวนและไวยากรณ์ที่ตนเองต้องการจะนำมาใช้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ภายในโรงเรียน เช่น ห้องสมุดกลาง ห้องสมุดของกลุ่มสาระฯ ภาษาต่างประเทศ และศูนย์อินเทอร์เน็ต อาคาร 2
3. แต่ละกลุ่มเขียนบทบรรยายเพื่อใช้ในการพูดบรรยายห้องรับแขกที่กลุ่มของตนเองได้ออกแบบตกแต่งไว้

ขั้นวางแผน

1. แจ้งให้ผู้เรียนทุกกลุ่มได้ทราบถึงแนวทางปฏิบัติในการนำเสนอผลงาน และให้ผู้เรียนระดมความคิดสร้างแบบประเมินผลงานของเพื่อน ๆ แต่ละกลุ่ม และนำไปใช้ในการประเมินชิ้นงานรายบุคคลด้วย เพื่อมอบรางวัลแก่บุคคลและกลุ่มที่มีผลดีเด่นเมื่อจบบทเรียนนี้
2. ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจัดลำดับในการออกมานำเสนอผลงานตามความสมัครใจ (มีคะแนนพิเศษสำหรับกลุ่มแรก) หากไม่มีกลุ่มใดอาสาที่จะใช้วิธีการสุ่มจับสลากออกมารายงาน
3. ให้เวลาแต่ละกลุ่มในการเตรียมบทบรรยาย และอุปกรณ์และเทคนิควิธีการในการนำเสนอ
4. ผู้สอนแจกกระดาษชาร์ตเพื่อให้แต่ละกลุ่มเขียนตัวบทของกลุ่มตนเองที่จะใช้ในการเขียนบทบรรยาย

ขั้นรายงาน

1. แต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานของตนเองตามลำดับ
2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มประเมินผลงานของกลุ่มที่ออกมานำเสนอ

ขั้นวิเคราะห์ภาษา

1. ผู้สอนติดกระดาษชาร์ตซึ่งแต่ละกลุ่มได้เขียนบทบรรยายของตนเองไว้บนกระดานดำ
2. แต่ละกลุ่มอธิบายเกี่ยวกับเหตุผลที่ได้เลือกโครงสร้างภาษานี้มาใช้ ความหมายและวิธีการใช้โครงสร้างดังกล่าวตามที่กลุ่มของตนเองได้ไปค้นคว้ามา
3. ผู้เรียนช่วยกันพิจารณาเพื่อเปรียบเทียบดูความหมายและวิธีการใช้ของโครงสร้างที่เพื่อนแต่ละกลุ่มนำมาเสนอว่ามีความเหมือน คล้ายคลึงหรือแตกต่างกันอย่างไรบ้าง

4. หากพบว่าไม่มีกลุ่มใดใช้โครงสร้างภาษาเป้าหมายของบทเรียนในการปฏิบัติภาระงานนี้เลย ผู้สอนนำเสนอโครงสร้างภาษาเป้าหมายโดยยึดความหมายของประโยคที่ผู้เรียนต้องการสื่อเป็นหลัก และปรับโครงสร้างประโยคใหม่ให้โดยให้ใช้โครงสร้างภาษาเป้าหมาย

5. แจกใบงานที่ 1 (คู่มือสารหมายเลข 4) แก่ผู้เรียนแต่ละคน ให้ผู้เรียนพิจารณาดูว่าบทบรรยายประกอบนั้นตรงตามรูปภาพที่กำหนดไว้ให้หรือไม่ และให้ผู้เรียนแก้ไขประโยคที่ไม่สอดคล้องกับรูปภาพให้เป็นประโยคที่ถูกต้องตรงตามรูปที่กำหนด เมื่อผู้เรียนทำเสร็จแล้วให้เปรียบเทียบคำตอบกับเพื่อนที่นั่งคู่กัน ผู้สอนสุ่มผู้เรียนบางคนเพื่ออ่านคำตอบของตนเองให้เพื่อน ๆ ฟัง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนที่เขียนคำตอบที่แตกต่างไปจากเพื่อนได้อ่านคำตอบให้เพื่อน ๆ ฟัง เพื่อที่จะได้ร่วมกันพิจารณาคำตอบเหล่านั้นว่าถูกต้องหรือไม่ จากนั้นผู้สอนจึงเฉลยคำตอบที่ถูกต้อง (คู่มือสารหมายเลข 5) ให้ผู้เรียนทราบ และให้ผู้เรียนแก้ไขคำตอบของตนเองให้ถูกต้อง

6. หลังจากผู้เรียนได้นำเสนอผลงานของแต่ละกลุ่มและทำใบงานที่ 1 แล้ว ให้ผู้เรียนช่วยกันเขียนสรุปโครงสร้างของประโยคแต่ละประเภทของไวยากรณ์ประจำบทเรียน และสุ่มผู้เรียนแต่งประโยคเพื่อใช้เป็นตัวอย่าง จากนั้นอธิบายความหมายและวิธีการใช้โครงสร้างดังกล่าวให้เพื่อน ๆ ฟัง และผู้เรียนทุกคนช่วยกันแก้ไขเมื่อพบข้อผิดพลาด

ขั้นฝึกปฏิบัติ

1. ผู้เรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 3 คน และแจกใบงานที่ 2 (คู่มือสารหมายเลข 6-8) ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยมีขั้นตอนการปฏิบัติงานดังนี้

ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มจะได้รับใบงานคนละ 1 ใบ และหำนำภาพในใบงานของตนเองไปให้เพื่อนร่วมกลุ่มดูโดยเด็ดขาด

แจ้งให้ผู้เรียนทราบว่า ภาพในใบงานแต่ละใบนั้นจะมีบางส่วนที่แตกต่างกัน ฉะนั้นผู้เรียนจะต้องใช้โครงสร้าง *There is/are* ที่ได้เรียนรู้อันในบทเรียนนี้ สร้างประโยคในการซักถามเพื่อน ๆ ร่วมกลุ่ม เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาพในใบงานให้ได้มากที่สุด และวาดภาพสิ่งของที่ขาดหายไปลงในภาพของตนเอง โดยผู้เรียนต้องปฏิบัติภาระงานให้เสร็จสิ้นภายในเวลา 5 นาที

เมื่อครบ 5 นาที ให้ผู้เรียนทุกคนวางดินสอ/ปากกา และเปรียบเทียบภาพของตนเองกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มว่าเหมือนกันหรือไม่ หากยังไม่ครบถ้วนให้เติมภาพของตนเองให้สมบูรณ์

เมื่อแต่ละคนในกลุ่มเติมภาพของตนเองเสร็จแล้ว ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนออกมาับกระดาน (คู่มือสารหมายเลข 9) เพื่อเขียนบรรยายภาพตามที่กลุ่มของตนเองช่วยกันเติม

เมื่อแต่ละกลุ่มเขียนงานของตนเองเสร็จ ผู้สอนให้แต่ละกลุ่มนำผลงานไปติดไว้ตามบริเวณที่ผู้สอนกำหนดไว้ ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเดินดูผลงานของกลุ่มอื่น ๆ และบันทึกข้อผิดพลาดในงานเขียนของเพื่อน ๆ แต่ละกลุ่มที่พบ เพื่อนำมาช่วยกันแก้ไขให้ถูกต้องต่อไป

ผู้สอนแจกภาพเฉลย (ดูเอกสารหมายเลข 10) ของใบงานที่ 2 ให้แก่ผู้เรียนแต่ละกลุ่ม และผู้เรียนช่วยกันบรรยายภาพดังกล่าวร่วมกันทั้งชั้นเรียน

2. ชักถามผู้เรียนเกี่ยวกับห้องนอนของผู้เรียนด้วยคำถามต่อไปนี้

- Do you like your bedroom?
- What are there in your bedroom?
- Are there anything do you want to do to make your bedroom better?

จากนั้นมอบหมายให้ผู้เรียนแต่ละคนออกแบบและตกแต่งห้องนอนในฝันตามที่ตนเองชื่นชอบ วาดภาพ และระบายสีให้สวยงาม จากนั้นเขียนบรรยายห้องนอนของตนเองมาอย่างละเอียด

3. เมื่อผู้สอนตรวจชิ้นงานและแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาเรียบร้อยแล้ว นำผลงานของผู้เรียนทั้งหมดติดที่ป้ายนิเทศประจำห้องเรียน เพื่อให้เพื่อน ๆ ช่วยกันเลือกว่าห้องนอนของใครสมควรเป็นสุดยอดห้องนอนในฝันมากที่สุด พร้อมกับรับรางวัลจากผู้สอน

สื่อการเรียนรู้

1. รูปภาพ
2. ใบความรู้
3. ใบงาน

การวัดและประเมินผล

พฤติกรรมที่คาดหวัง	วิธีการวัด	เครื่องมือในการวัด	เกณฑ์การประเมิน
เขียนบรรยายห้องนอนในฝันโดยใช้โครงสร้างภาษาเป้าหมายได้ถูกต้อง	ตรวจความถูกต้อง	แบบประเมิน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ	

บันทึกหลังสอน

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

..... ครูประจำวิชา
(นางสาวนันท์มณีนัส คำเอก)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

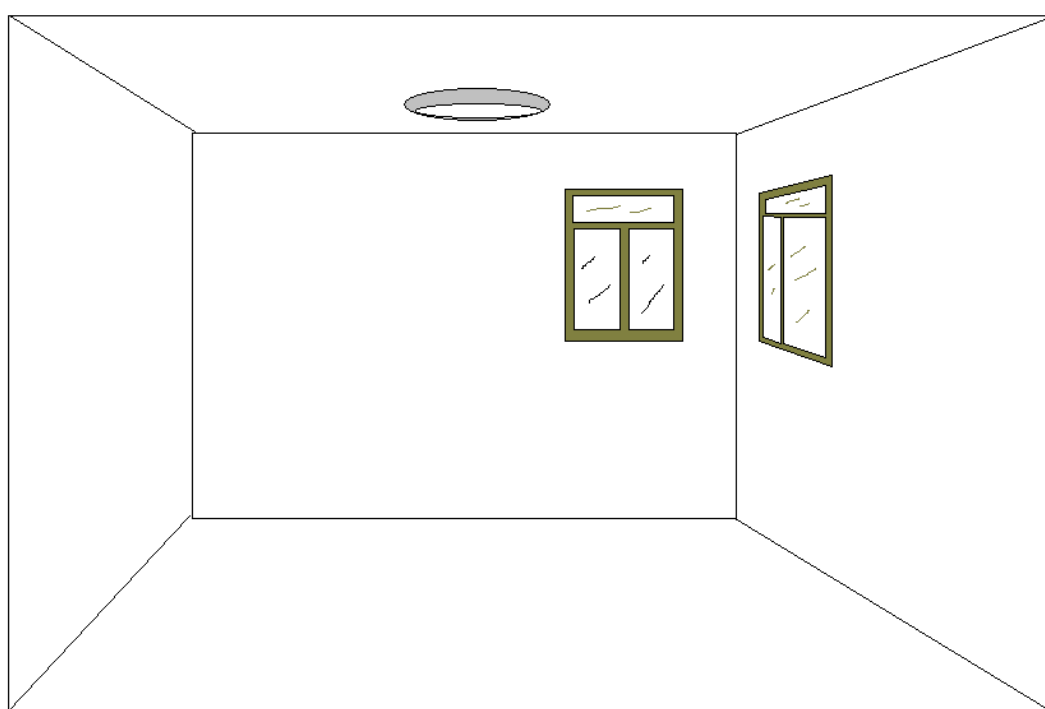
เอกสารหมายเลข 1

ภาพสมมุติของห้องนอนที่ติดไว้บนกระดานดำเพื่อให้ผู้เรียนดูและจดจำภาพสิ่งของและตำแหน่งของสิ่งของแต่ละชิ้น

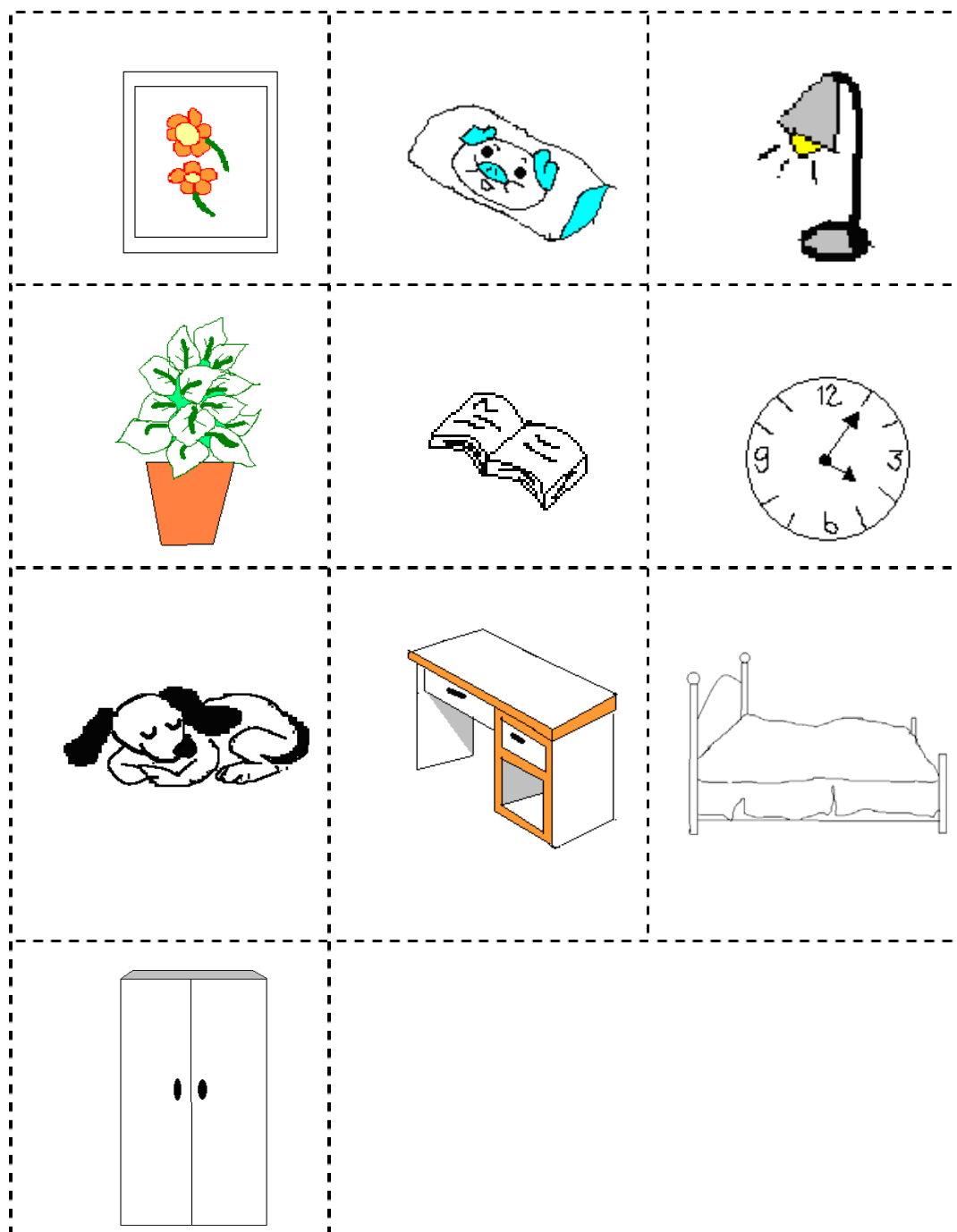
เอกสารหมายเลข 2

ภาพด้านหลังของห้องนอนที่ติดไว้บนกระดานดำ เพื่อให้ตัวแทนทั้ง 2 คน ของห้องเรียน ใช้ติดรูปภาพตัดปะของสิ่งของต่างๆ ภายในห้องนอน ตามที่เพื่อนๆ ช่วยกันบอกตำแหน่งของสิ่งของเหล่านั้น

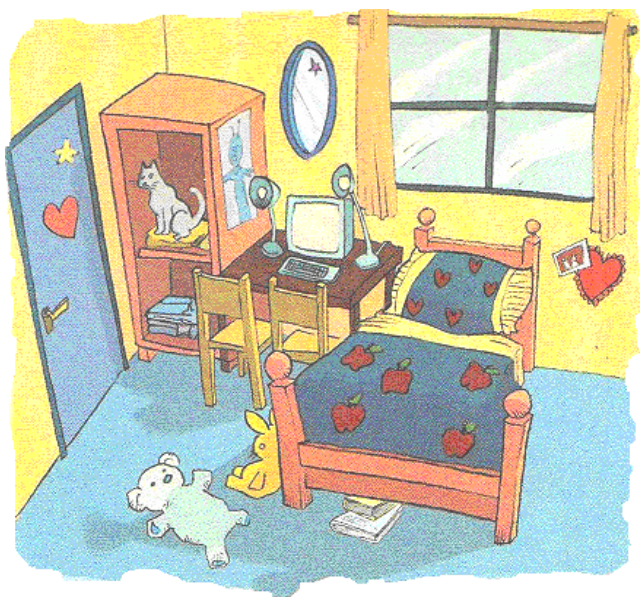
เอกสารหมายเลข 3

ภาพตัดปะของสิ่งของต่างๆ ที่มีอยู่ภายในห้องนอน ที่ผู้สอนได้เตรียมไว้เพื่อให้ตัวแทนผู้เรียนทั้ง 2 คน นำไปติดในภาพตามเอกสารหมายเลข 2 ตามที่เพื่อนๆ ช่วยกันบอกตำแหน่งของสิ่งของเหล่านั้น

ใบงานที่ 1

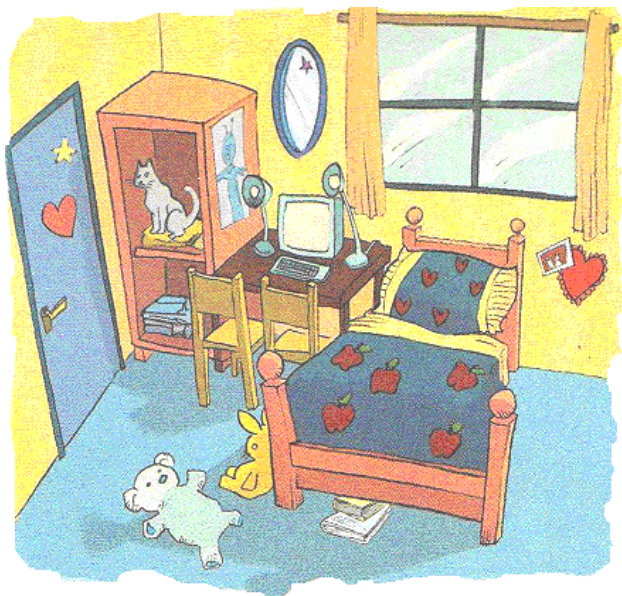
Find the mistakes in this text. Rewrite the text to match the picture.

This is my room. There is a big window and my bed is next to the window. There is a desk next to my bed, and there is a chair in front of the desk. There is a lamp on my desk. The wardrobe is between the door and the window. My computer is in the wardrobe. My books are under the desk.

เฉลย ใบงานที่ 1

Find the mistakes in this text. Rewrite the text to match the picture.

This is my room. There is a big window and my bed is next to the window. There is a desk next to my bed, and ¹there is a chair in front of the desk. ²There is a lamp on my desk. ³The wardrobe is between the door and the window. ⁴My computer is in the wardrobe. ⁵My books are under the desk.

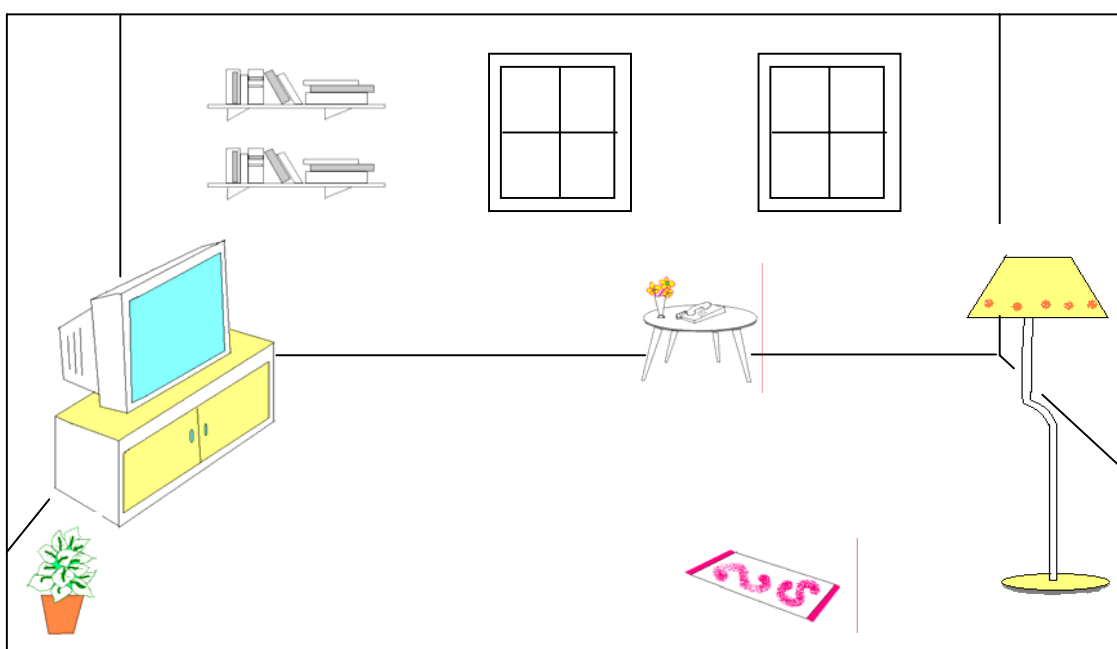
This is my room. There is a big window and my bed is next to the window. There is a desk next to my bed, and

1. there are two chairs in front of the desk.
2. There are two lamps on my desk.
3. The wardrobe is near the door.
4. My computer is on the desk.
5. My books are under the bed.

เอกสารหมายเลข 6

 คำชี้แจง ภาพห้องรับแขกที่นักเรียนได้รับนั้นยังไม่สมบูรณ์ สันทนากับเพื่อนๆ ในกลุ่มของตนเอง เพื่อซักถามและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งของต่างๆ ภายในห้องที่ขาดหายไป จากนั้นวาดภาพของสิ่งของเหล่านั้นลงในภาพของนักเรียน ห้ามให้เพื่อนคนอื่นๆ เห็นภาพของนักเรียนเด็ดขาด!

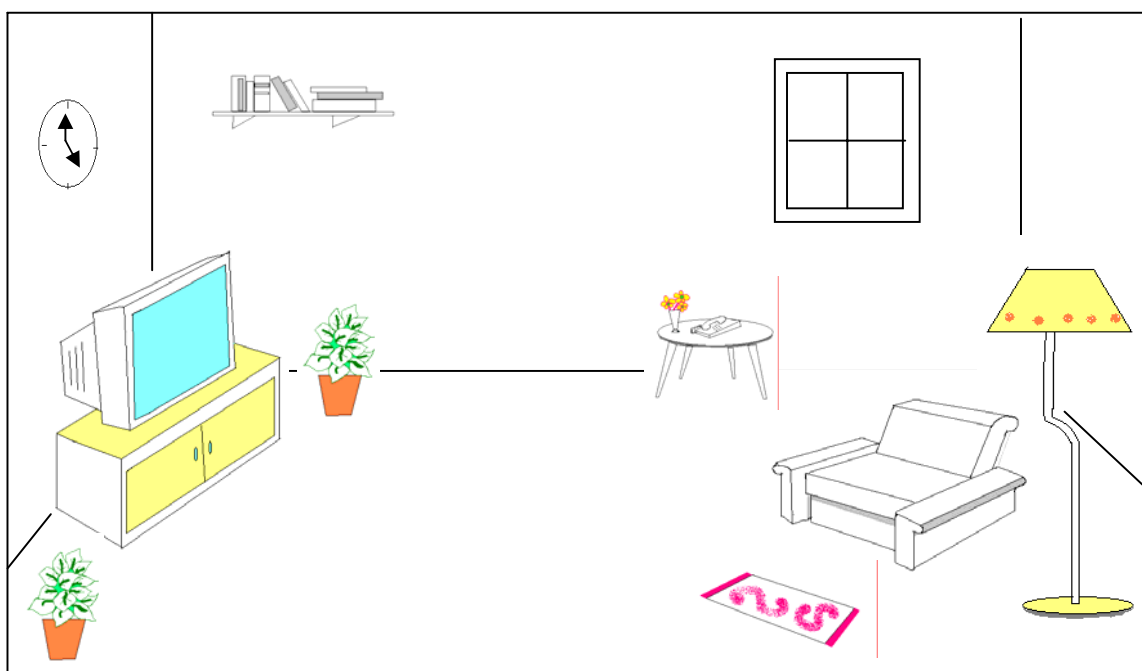
Student A

เอกสารหมายเลข 7

คำชี้แจง ภาพห้องรับแขกที่นักเรียนได้รับนั้นยังไม่สมบูรณ์ สันทนากับเพื่อนๆ ในกลุ่มของตนเอง เพื่อซักถามและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งของต่างๆ ภายในห้องที่ขาดหายไป จากนั้นวาดภาพของสิ่งของเหล่านั้นลงในภาพของนักเรียน ห้ามให้เพื่อนคนอื่นๆ เห็นภาพของนักเรียนเด็ดขาด!

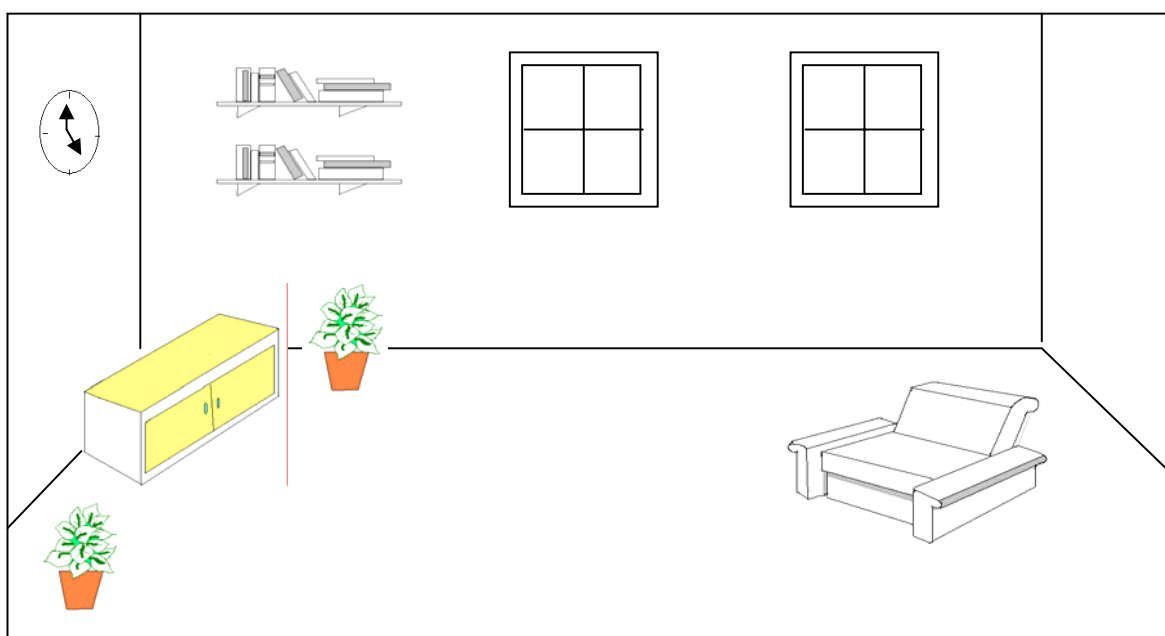
Student B

เอกสารหมายเลข 8

 คำชี้แจง ภาพห้องรับแขกที่นักเรียนได้รับนั้นยังไม่สมบูรณ์ สันทนากับเพื่อนๆ ในกลุ่มของตนเอง เพื่อซักถามและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งของต่างๆ ภายในห้องที่ขาดหายไป จากนั้นวาดภาพของสิ่งของเหล่านั้นลงในภาพของนักเรียน ห้ามให้เพื่อนคนอื่นๆ เห็นภาพของนักเรียนเด็ดขาด!

Student C

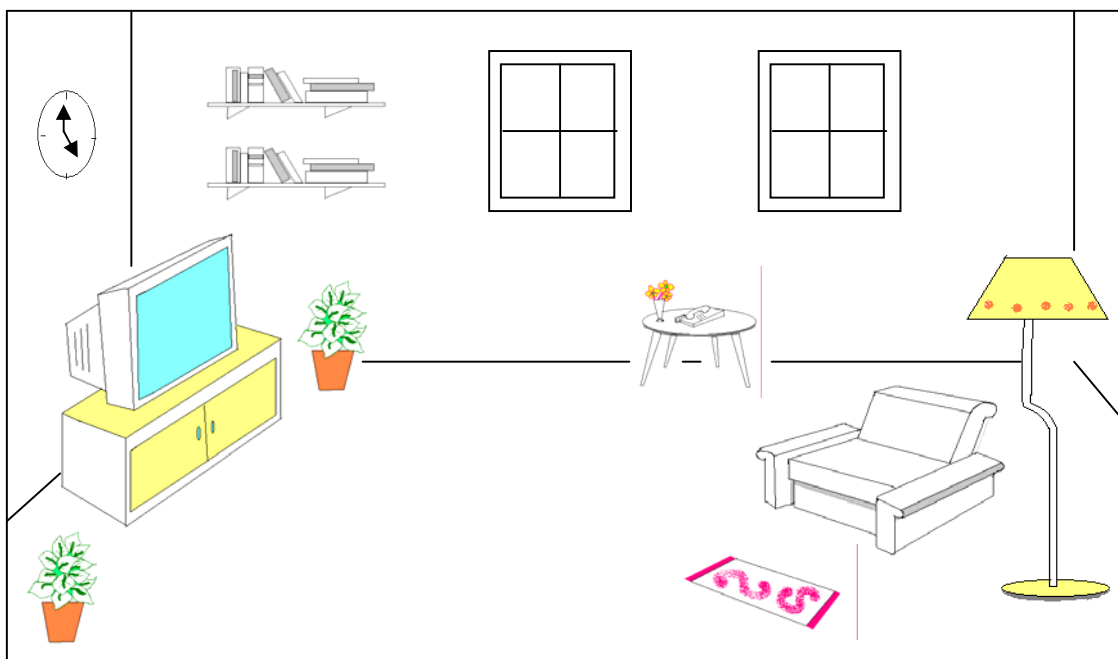

เอกสารหมายเลข 9

 ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนบรรยายภาพห้องรับแขกที่สมบูรณ์ซึ่งได้จากการสนทนา
ซักถามและเปลี่ยนข้อมูลกันภายในกลุ่มของตนเอง

[illegible]

ภาพเฉลยของห้องรับแขกที่สมบูรณ์

ภาคผนวก ข
ผลคะแนนจากแบบประเมินต่าง ๆ

1. คะแนนการสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง
2. คะแนนประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ครั้งที่ 1-4
3. คะแนนการตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ตาราง 10 คะแนนสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนและหลัง
การทดลอง

ลำดับที่	ผลสอบก่อนการทดลอง	ผลสอบหลังการทดลอง	ผลต่าง	ผลต่าง ²
	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	D	D^2
1	22.67	42.67	20.00	400.00
2	33.33	52.67	19.33	373.78
3	19.33	45.33	26.00	676.00
4	47.67	62.00	14.33	205.44
5	30.00	48.00	18.00	324.00
6	18.33	33.67	15.33	235.11
7	31.67	63.67	32.00	1024.00
8	20.00	54.00	34.00	1156.00
9	19.67	34.67	15.00	225.00
10	33.67	62.67	29.00	841.00
11	26.33	55.33	29.00	841.00
12	27.67	64.33	36.67	1344.44
13	20.00	53.00	33.00	1089.00
14	30.33	63.33	33.00	1089.00
15	41.00	73.67	32.67	1067.11
16	37.33	60.67	23.33	544.44
17	21.67	47.33	25.67	658.78
18	21.67	49.33	27.67	765.44
19	18.33	57.00	38.67	1495.11
20	13.33	50.00	36.67	1344.44
21	22.00	58.67	36.67	1344.44
22	17.67	55.33	37.67	1418.78
23	43.33	73.67	30.33	920.11

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับที่	ผลสอบก่อนการทดลอง	ผลสอบหลังการทดลอง	ผลต่าง	ผลต่าง ²
	$\bar{X}_1$	$\bar{X}_2$	D	D^2
24	35.00	65.33	30.33	920.11
25	13.67	45.33	31.67	1002.78
26	31.67	61.00	29.33	860.44
27	29.00	60.33	31.33	981.78
28	33.33	64.00	30.67	940.44
29	25.67	53.67	28.00	784.00
30	51.67	72.67	21.00	441.00
31	21.00	60.33	39.33	1547.11
32	14.67	49.67	35.00	1225.00
33	30.33	62.00	31.67	1002.78
34	23.00	54.67	31.67	1002.78
35	37.33	63.67	26.33	693.44
คะแนนเฉลี่ย	27.52	56.39	28.87	879.55

หมายเหตุ คะแนนในช่องสอบก่อนและหลังการทดลองเป็นคะแนนรวมที่ได้จากผู้ตรวจ
ทั้ง 3 คน จากนั้นจึงนำคะแนนรวมดังกล่าวมาหาค่าเฉลี่ย

ตาราง 11 คะแนนประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ครั้งที่ 1-4

เลขที่	ภาระงานเขียนครั้งที่				รวม (200คะแนน)	คะแนน	ค่า
	1	2	3	4		เฉลี่ย	เบี่ยงเบน
	(50คะแนน)	(50คะแนน)	(50คะแนน)	(50คะแนน)		($\bar{X}$) (50คะแนน)	มาตรฐาน (S.D.)
1	19.00	24.33	29.33	19.33	91.99	23.00	4.88
2	23.67	28.33	29.33	27.00	108.33	27.08	2.47
3	22.00	30.00	30.00	30.33	112.33	28.08	4.06
4	36.33	40.33	40.67	34.67	152.00	38.00	2.97
5	20.67	27.67	27.33	22.00	97.67	24.42	3.60
6	16.67	21.67	23.67	18.67	80.68	20.17	3.11
7	37.00	38.33	39.33	28.67	143.33	35.83	4.87
8	24.00	29.00	28.33	22.33	103.66	25.92	3.26
9	19.33	26.33	25.00	30.33	100.99	25.25	4.55
10	37.33	42.00	40.00	42.33	161.66	40.42	2.30
11	26.00	29.33	35.00	28.67	119.00	29.75	3.78
12	33.50	38.67	36.67	39.33	148.17	37.04	2.62
13	23.67	29.67	28.00	29.00	110.34	27.58	2.70
14	25.33	26.67	30.00	27.00	109.00	27.25	1.97
15	35.67	39.33	38.33	36.00	149.33	37.33	1.78
16	34.67	33.00	33.33	30.00	131.00	32.75	1.97
17	28.33	25.00	26.00	24.67	104.00	26.00	1.66
18	27.67	31.00	28.00	37.33	124.00	31.00	4.48
19	33.00	35.00	34.33	37.00	139.33	34.83	1.67
20	19.33	26.00	24.33	26.00	95.66	23.92	3.15
21	29.00	31.33	30.33	34.00	124.66	31.17	2.12
22	19.00	25.00	17.33	25.00	86.33	21.58	4.00
23	39.67	39.33	40.33	39.00	158.33	39.58	0.57
24	36.33	38.67	37.00	36.33	148.33	37.08	1.10

ตาราง 11 (ต่อ)

เลขที่	ภาระงานเขียนครั้งที่				รวม (200คะแนน)	คะแนน	ค่า
	1 (50คะแนน)	2 (50คะแนน)	3 (50คะแนน)	4 (50คะแนน)		เฉลี่ย ($\bar{X}$) (50คะแนน)	เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
25	17.67	29.67	24.33	28.67	100.34	25.08	5.46
26	31.67	36.67	35.00	30.67	134.01	33.50	2.81
27	29.00	33.00	30.67	32.33	125.00	31.25	1.79
28	29.33	35.00	27.67	33.33	125.33	31.33	3.41
29	28.33	30.67	27.00	31.33	117.33	29.33	2.02
30	38.00	38.67	37.00	42.33	156.00	39.00	2.33
31	22.67	32.00	27.00	29.00	110.67	27.67	3.92
32	19.67	29.00	19.00	27.00	94.67	23.67	5.08
33	32.33	36.67	33.67	33.33	136.00	34.00	1.87
34	22.00	26.67	24.67	26.67	100.01	25.00	2.21
35	35.33	38.33	38.00	34.67	146.33	36.58	1.85
คะแนนรวม เฉลี่ย	27.80	32.07	30.74	30.70	4,245.81	30.33	2.93

หมายเหตุ คะแนนในตารางแต่ละช่องเป็นคะแนนรวมซึ่งได้จากผู้ตรวจทั้ง 3 คน และนำคะแนนรวมดังกล่าวมาหาค่าเฉลี่ยของงานเขียนแต่ละครั้ง

ตาราง 12 คะแนนการตอบแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ										คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)
		มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
1	นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมด้วยตนเองในทุกบทเรียน	15	42.86	18	51.43	2	5.17	-	0.00	-	0.00	4.37
2	นักเรียนได้ทบทวนความรู้วิชาภาษาอังกฤษที่มีอยู่เดิมและนำมาใช้ในการปฏิบัติงานที่ครูมอบหมาย	19	54.29	11	31.43	5	14.29	-	0.00	-	0.00	4.40
3	นักเรียนจดจำคำศัพท์ สำนวนและไวยากรณ์ในแต่ละบทเรียนได้ดีขึ้น เนื่องจากได้ฝึกใช้ภาษาจากการลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง	18	51.43	14	40.00	3	8.57	-	0.00	-	0.00	4.43
4	นักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนจากการทำกิจกรรมในแต่ละบทเรียน	20	57.14	11	31.43	4	11.43	-	0.00	-	0.00	4.46
5	นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนบรรยายความได้ดีขึ้น	17	48.57	16	45.71	2	5.71	-	0.00	-	0.00	4.43
6	นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ต่างๆ กับเพื่อนๆ เช่น ภาษาอังกฤษ คหกรรม สังคมศึกษา เป็นต้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการปฏิบัติงานที่ครูมอบหมาย	13	37.14	18	51.43	4	11.43	-	0.0	-	0.00	4.26
7	นักเรียนรู้วิธีการแสวงหาความรู้และแหล่งการเรียนรู้ที่ต้องการได้ เพื่อนำข้อมูลต่างๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน	21	60.00	14	40.00	-	0.00	-	0.00	-	0.00	4.60
8	นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นภายในกลุ่มเพื่อวางแผนในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จลุล่วง	19	54.29	13	37.14	3	8.57	-	0.00	-	0.00	4.46

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ										คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)
		มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		
		จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ	
9	นักเรียนมีอิสระในการวางแผนและปฏิบัติงานของตนเอง/กลุ่ม โดยครูไม่เข้าไปก้าวก่ายหรือคอยกำกับทุกขั้นตอนในการปฏิบัติงาน	17	48.57	10	28.57	6	17.14	1	2.86	1	2.86	4.17
10	นักเรียนจะขอความช่วยเหลือจากครูเมื่อจำเป็นเท่านั้น	12	34.29	12	34.29	5	14.29	5	14.29	1	2.86	3.83
11	นักเรียนได้เรียนรู้จากข้อผิดพลาดต่างๆ จากการปฏิบัติ ชิ้นงานที่ได้รับการตรวจแก้ไขให้ และแบบบันทึกการเรียนรู้ของตนเอง	20	57.14	13	37.14	2	5.71	-	0.00	-	0.00	4.51
12	นักเรียนมีโอกาสนพบครูเป็นรายบุคคลเพื่อรับทราบคะแนนแต่ละชิ้นงาน พร้อมทั้งได้รับคำชี้แนะจากครูเพื่อแก้ไขข้อผิดพลาด	19	54.29	14	40.00	2	5.71	-	0.00	-	0.00	4.49
13	เนื้อหาที่เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันของนักเรียนได้	22	62.86	11	31.43	2	5.71	-	0.00	-	0.00	4.57
14	กิจกรรมในแต่ละบทเรียนส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักคิดวิเคราะห์ เช่น การอภิปรายร่วมกันกับเพื่อวิเคราะห์รูปแบบทางภาษา การสรุปโครงสร้างและวิธีการใช้ภาษาประจำบทเรียน	20	57.14	14	40.00	1	2.86	-	0.00	-	0.00	4.54
15	การจัดกิจกรรมในการเรียนการสอนแต่ละชั่วโมงนั้นเป็นลำดับขั้นตอน ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาในแต่ละบทเรียนได้ดี	19	54.29	13	37.14	3	8.57	-	0.00	-	0.00	4.46
16	นักเรียนสามารถนำขั้นตอนในการปฏิบัติงานที่ได้ทำในแต่ละบทเรียนไปประยุกต์ใช้กับการทำงานในวิชาอื่นๆ ได้	17	48.57	17	48.57	1	2.86	-	0.00	-	0.00	4.46
17	นักเรียนรู้สึกสนุกสนานและชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่าเดิม	17	48.57	16	45.71	2	5.71	-	0.00	-	0.00	4.43

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อที่	ข้อความ	ระดับความพึงพอใจ										คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)
		มากที่สุด		มาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยที่สุด		
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
		(คน)		(คน)		(คน)		(คน)		(คน)		
18	นักเรียนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ต้องกังวลเรื่องความถูกผิดหรือครุตำหนิ	18	51.4	11	31.4	6	17.1	-	0.00	-	0.00	4.34
			3		3		4					
19	นักเรียนได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการตกแต่งชิ้นงานและการนำเสนอผลงานของตนเอง/กลุ่ม	19	54.2	14	40.0	2	5.71	-	0.00	-	0.00	4.49
			9		0							
20	นักเรียนภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง	28	80.00	6	17.14	-	0.00	1	2.86	-	0.00	4.74

ประวัติย่อผู้ทำวิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวนันท์มนัส คำเอก
วันเดือนปีเกิด	18 ตุลาคม 2519
สถานที่เกิด	ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	46 หมู่ 1 ตำบลจอมบึง อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครู อันดับ คศ.1
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสวนผึ้งวิทยา 309 ตำบลสวนผึ้ง อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี 70180
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนราชโบริกานุเคราะห์ จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. 2541	อ.บ. (ภาษาอังกฤษ) จาก มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม
พ.ศ. 2545	ประกาศนียบัตรบัณฑิต (วิชาชีพครู) จาก สถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี
พ.ศ. 2551	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพฯ